SAYI 50
20 LİRA

Suat Yalaz'ın ASYA KAPLANI

KARAOĞLAN

4 MAYIS ÇARŞAMBA

KARAOĞLAN'ın Maceraları
Demir maske
Yazan ve Çizen: SUAT YALAZ

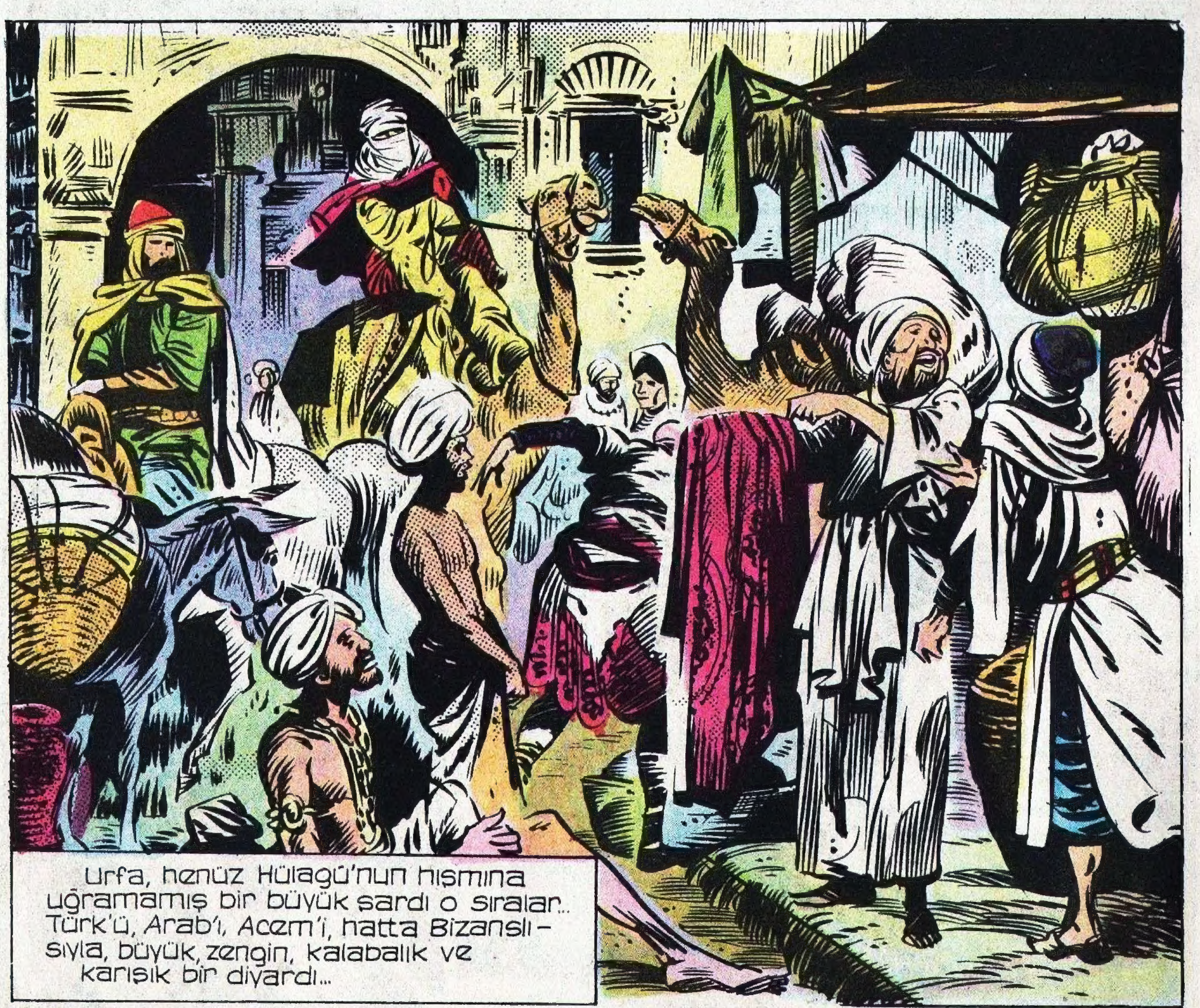
Urfa, henüz Hülagü'nün hışmına uğramamış bir büyük sardı o sıralar... Türk'ü, Arab'ı, Acem'i, hatta Bizanslı-sıyla, büyük, zengin, kalabalık ve karışık bir diyardı...

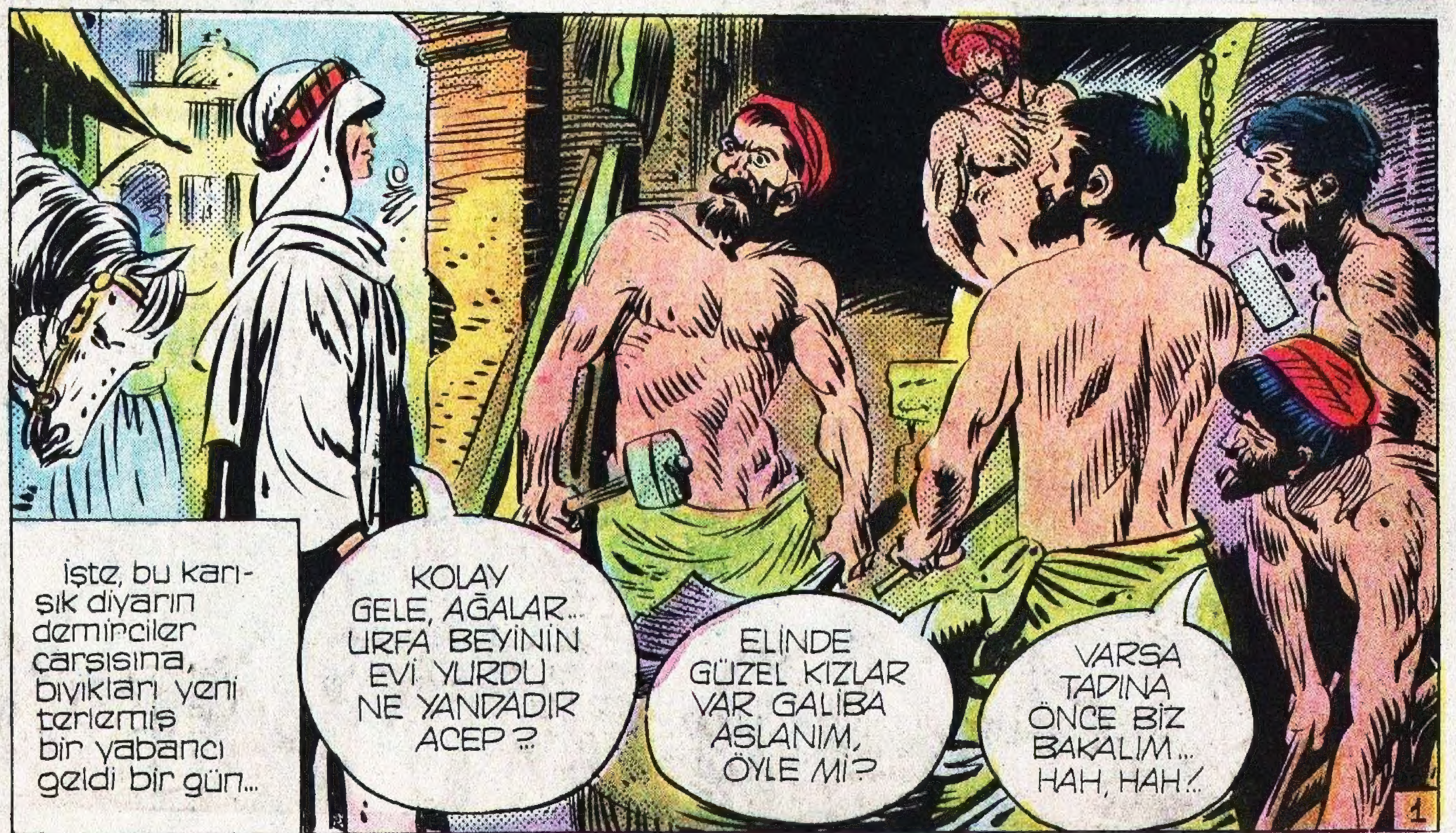
İşte, bu karışık diyarın demirciler çarşısına, bıyıkları yeni terlemiş bir yabancı geldi bir gün...
KOLAY GELE, AĞALAR... URFA BEYİNİN EVİ YURDU NE YANDADIR ACEP?
ELİNDE GÜZEL KIZLAR VAR GALİBA ASLANIM, ÖYLE Mİ?
VARSA TADINA ÖNCE BİZ BAKALIM... HAH, HAH!

Demircilerin alay ettikleri genç yabancı, Karaoğlan'dı... Hiç beklemediği bu cevap onu şaşırtmıştı... Atın dizginlerini kapının demirine doladı, dükkândan içeri girdi... Elini dostça demircilerden birinin çıplak omuzuna koydu...
DOĞRU DÜRÜST CEVAP VERMEK VARKEN, NEDEN EDEPSİZLİK ETTİĞİNİZİ ANLAMADIM, AĞALAR!..
ANLARSIN ŞİMDİ... URFA BEYİNİ GÖRMEK İÇİN YA BİR ÜLKENİN BÜYÜĞÜ OLMAK GEREK, YA DA KADIN TÜCCARI... SENDE BİR BÜYÜK ADAM HALİ OLMADIĞINA GÖRE...
Demircilerin hepsi katıla katıla gülüyorlardı... Yalnız omuzunda Karaoğlan'ın eli bulunan demircinin gülmesi kesilmişti nedense...
ÇOK ŞAKACISINIZ... BİRLİKTE BEN DE GÜLMEK İSTERDİM AMA, ÇOK UZAK YOLDAN GELDİM... YORGUNUM, KEYİFSİZİM...
Karaoğlan, konuşurken, omuzuna yaslandığı demirci birden inleyerek çöküverdi...
AAH!
ANLAŞILAN VALİ KONAĞINI BULMAK İÇİN BİRİNİZİN BOYNUNA YULAR GEÇİRİP YOLA DÜŞECEĞİZ...

Ansızın bir sille patladı demirci dükkânı içinde... Ve şaklabanlık yapan demirci, dişleri ağzına dolmuş halde, sırtüstü yuvarlandı...
BENDEN KARI İSTEYEN SEN MİYDİN?..
AH!
İTOĞLU, İT!.. KİME EL KALDIRDIĞINI ANLAYACAKSIN ŞİMDİ!..
Bir koca balyoz vınlayarak havada uçtu...
Karaoğlan eğildi... Balyoz duvara asılı bir kalkanı yamru yumru yere indirdi...
ZOR ADAMLAR!.. İŞİM KOLAY DEĞİL... HELE ŞU AĞIRLIKLARI ATAYIM ÜSTÜMDEN...
Karaoğlan, uzun mintanı sırtından attı... Bir demir tırmıktan sakınırken, tekmesini de yapıştırdı...
AAH!
HAYDİ AĞALARIM, BİRLİKTE EĞLENELİM!..

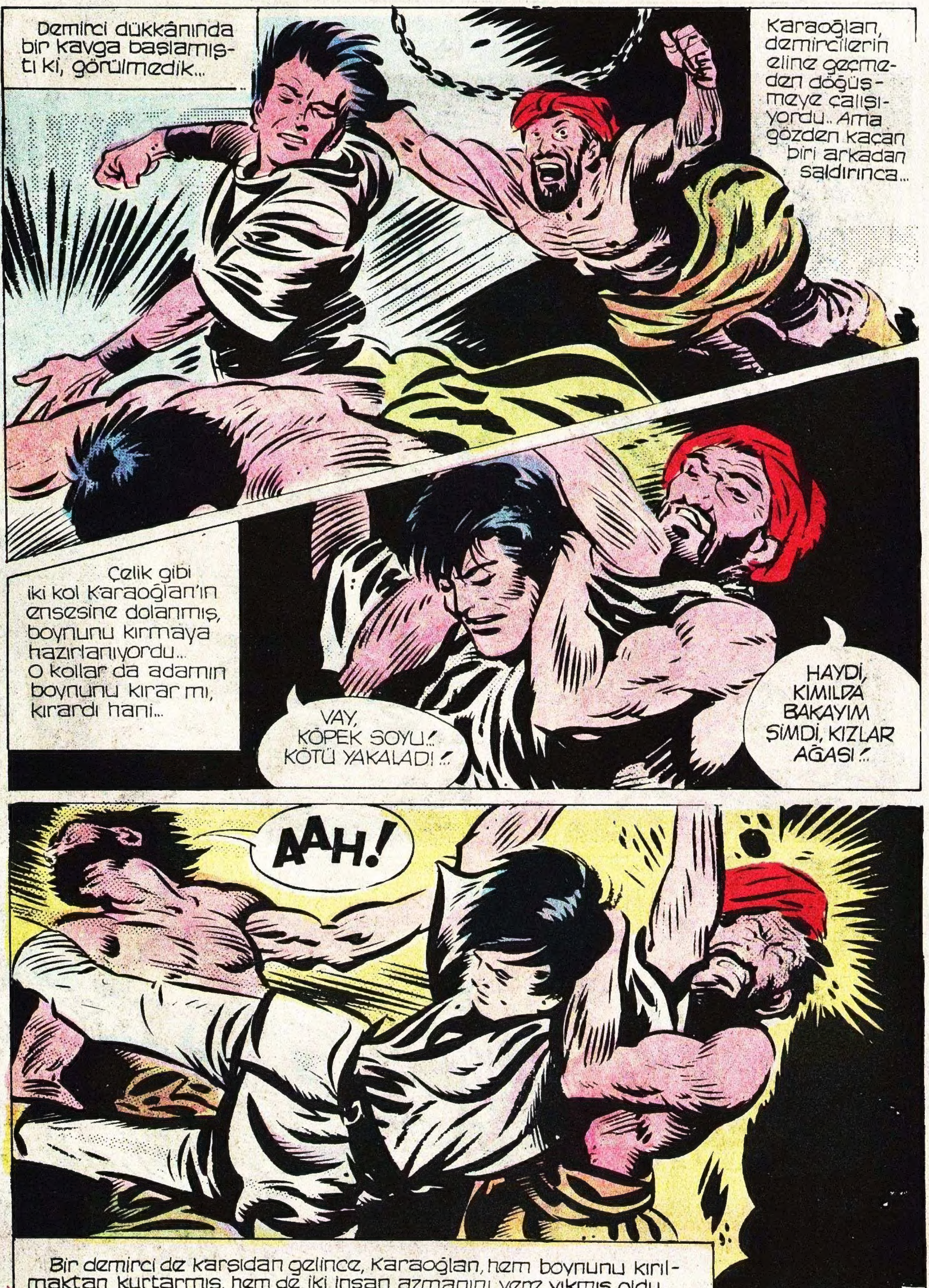
Demirci dükkânında bir kavga başlamıştı ki, görülmedik...
Karaoğlan, demircilerin eline geçmeden döğüşmeye çalışıyordu.. Ama gözden kaçan biri arkadan saldırınca...
Çelik gibi iki kol Karaoğlan'ın ensesine dolanmış, boynunu kırmaya hazırlanıyordu... O kollar da adamın boynunu kırar mı, kırardı hani...
VAY, KÖPEK SOYU!.. KÖTÜ YAKALADI!..
HAYDİ, KIMILDA BAKAYIM ŞİMDİ, KIZLAR AĞASI!..
AAH!
Bir demirci de karşıdan gelince, Karaoğlan, hem boynunu kırılmaktan kurtarmış, hem de iki insan azmanını yere yıkmış oldu...

Demirci dükkânının önü, kavgayı seyredenlerle dolmuştu.. Herkes ağzı açık, bu olmayacak işi doyası seyretmek istiyordu...
BENİ DÖĞMEKLE DEMİR DÖĞMEK ARASINDA UFAK BİR FARK VARDIR, AĞALAR!..
AAAH!
DEMİR KIZDIKÇA YUMUŞAR, BEN DE KIZDIKÇA SERTLEŞİRİM...
AÇILIN!.. BİR DAHA DA GELMEYİN!..
İki demirci, birden Karaoğlan'a arkadan saldırdılar, ama, keşke hiç saldırmasa, hatta bugün dükkâna hiç gelmeselerdi...
AAH!

Demirciler çarşısı, bir anda düğün yerine dönmüştü... Tüm Urfa, dükkânın önüne dolmuştu... Halk gözlerine inanamıyordu...
HAYDARİ KARDEŞLER KAVGA EDİYORLAR GENE!.
BUNA DAYAK YİYORLAR DEMEK DAHA DOĞRU OLUR!
Ansızın, seyirciler arasında bir dalgalanma oldu... Emir Osman'ın atlıları mızrakla yol açıyorlardı...
AÇILIN, AÇILIN!. YOL VERİN!
Atlıların arasında yürüyen süslü deve, al atlaslara bürünmüş bir saraylı hatunu taşıyordu... Saraylı kadın devesini demirci dükkânının önünde durdurdu... Kavgayı seyre başladı...

Karaoğlan, son demirciyi bacağından tutup, başını dükkânın yanındaki yalağa sokuyordu...
UMARIM Kİ, ŞİMDİ TIPIŞ TIPIŞ ÖNÜME DÜŞER, BENİ URFA BEYİNİN KONAĞINA GÖTÜRÜRSÜ-NÜZ...
HEEY, DELİKAN-LI!
Emir Osman'ın saray muhafızı, birden beyin üstü yere çakıldı...
VAY, AĞAM... KUSURA BAK-MA!
EĞER SULTAN SENİ İSTEMİŞ OLMASAYDI, GÖSTERİR-DİM SANA!
Tam o sırada küçük bir kadın gülüşü çalındı Karaoğlan'ın kulağına...
Genç adam başını kaldırınca, bembeyaz başörtüsü içinde kömür karası bir çift gözle karşılaştı... Bir tuhaf oldu...

Karaoğlan bakışlarını kadının güzel gözlerinden alamıyordu.. Sarayın atlısı içerlemişti...
YETER BAKTIĞIN!.. AKLINI BAŞINA TOPLA VE HEMEN GİT, ÖNÜNDE YERE DİZ VUR!..
BU GÖZLERİN SAHİBİ NE İSTERSE YAPARIM AMA, URFA BEYİYLE İŞİM VAR...
Saraylı güzel kadın, iri kara gözleriyle Karaoğlan'ı uzun uzun süzüyordu...
URFA BEYİYLE İŞİN VARSA DAHA İYİ YA!.. SULTANIMIZ EMİR'İN HAREMİNDENDİR!..
EMİR AĞZININ TADINI BİLEN BİRİYMİŞ DOĞRUSU!.. HELÂL OLSUN!..
Karaoğlan, süslü devesi üstünde bir heykel gibi kurulmuş bekleyen güzel kadına yaklaştı... Kadın, ılık tatlı, iç gıcıklayıcı bir sesle konuştu...
KAVGANI SEYRETTİM, YABANCI... EMİRİMİZ OSMAN BEY'İN "HAK" YOLUNDAKİ KAVGASINDA SENİN GİBİ GENÇLERE İHTİYACI VAR...
EMİR OSMAN'I BİLMEM AMA, SİZİN İÇİN HER YERE GİDERİM...

Dış kalenin Harran kapısından içeri girdiler... Urfa şarı ile ilişkileri kesilmişti...
EFENDİMİZ DIŞ AVLUDA, YA EMİREM!
HALA ŞU AZGIN BEYGİRLE Mİ UĞRAŞIYOR YOKSA?? ŞANSIN VARMIŞ DELİKANLI...
Saraylı kadın, Karaoğlan'ı ardına takıp kemerli sütunlar altından, serin avlulardan geçirip, bin dört duvar arasına getirdi... Burası sarayın binek avlusuydu.. At eğitimi, küçük törenler burada yapılırdı... Orta yerlerde azgın bir at, kendini yerden yere vuruyor, binicisini üstünden atmaya çalışıyordu...
İŞTE, URFA BEYİ EMİR OSMAN BU YAMAN KİMSEDİR... ÜSTÜNE ER YOKTUR... SENİ DE BEĞENECEK SANIRIM...
BEN İSE ATI DAHA ÇOK BEĞENDİM... BÖYLESİ ZOR BULUNUR!

Emir Osman, gerçekten yaman biniciydi.. Yağız at, köpük içinde kalmış, sırtına kene gibi yapışan bu yanık yüzlü seyrek sakallı yiğiti yere çalamamıştı...
VAY NAMUSSUZ !.. EĞER BENİ YERE ATARSA TÜM KONAK HALKINA REZİL OLURUM !..
Urfa Beyinin korktuğu, çok geçmeden başına geldi.. Yağız at, ansızın şahlanarak ileri atıldı ve Emir Osman'ın ince fakat ağır gövdesi eğerden boşluğa fırladı...
HAY ALLAH KAHRETSİN, ATTI BENİ !..
EYVAH, EFENDİMİZ DÜŞTÜ !.. BUNA ÇOK KIZACAK... ALLAH VERE DE BİR YERİNE BİR ŞEY OLMASA !..

YAĞIZ AT MI YAMAN, KARAOĞLAN MI?

KARAOĞLAN - Demir Maske

Karaoğlan, Emir Osman'ı görmek için Urfa'ya gelmişti. Yoldaki kavgasını gören emirin haremi, onu saraya götürdü. Emir Osman'ın eğitemediği azgın ata Karaoğlan'ın binmesini önerdi. Emir, atı uysallaştırdığı takdirde, Karaoğlan'a dilediğini vermeyi vaadetti.

BUNCA GÖSTERİ YETER ASLANIM...
Karaoğlan, bir ara eğildi, atın kulağına yaklaştı, yavaşça birşeyler söyledi...
HAYDİ, SEVGİLİ YAĞMUR'UM... YORMA KENDİNİ... SENİNLE İFTİHAR EDİYORUM...
Köpükler içinde çırpınan at, Karaoğlan'ın bulmak için dağlar tepeler aştığı sevgili atı Yağmur'du.. Kara gözleri birden parladı...
SENİ KANDIRDIĞIM İÇİN BAĞIŞLA BENİ... BÖYLE YAPMAM GEREKTİ!..
Bir süre koştu... Kulaklarına inanamıyor gibiydi... Sahibi günlerdir hasret kaldığı o duygulu sesiyle bir iki laf edince, soylu at, avlu içinde ceylan gibi dönmeye, sıçrayıp oynamaya başladı...
Atın birden durulması Urfa Beyini pek şaşırtmıştı...
VAY SOYSUZ, VAY!.. BİRDEN YENİLGİYİ KABULLENİVERDİ.. ATI KAZANDIĞIMA SEVİNDİM AMA BAHSİ KAYBETMEK HOŞ BİR ŞEY DEĞİL!..
TASA ETME... NE OLSA BİR DAĞLI BUNLAR.. TOKGÖZLÜ OLURLAR... SENDEN OLMAYACAK BİR ŞEY İSTEYECEĞİNİ SANMIYORUM..
13

Karaoğlan sırtından indiği Yağmur'u tatlı, mahzun bakışlı gözlerinden uzun uzun öptü.. İki dost hasret giderdiler...
KARA DONLU YAĞIZIM BENİM.. BENİ GÖRDÜĞÜNE ŞAŞIRMIŞ GİBİSİN!..
SEYİSİN MİNTANIYLA SENİ ALDATMASAYDIM KOKUMU ALIP BENİ TANIYACAKTIN VE URFA BEYİNİN GÖZÜNE GİREMEYECEKTİM..
HELÂL OLSUN, YİĞİDİM...
YAMAN BİR GENÇ!.. AMMA BİRAZ FAZLA KENDİNİ BEĞENMİŞ!..
AL GİYSİLERİNİ, VER BENİMKİLERİ BABA!..
Karaoğlan yaptığı işin önemini bilmezmiş gibi sakin, seyislerden birine sokuldu...
Urfa Beyi Emir Osman, kendilerine doğru gelen Karaoğlan'ı uzun uzun süzdü...
BAHSİ KAZANDIN, DELİKANLI.. ŞİMDİ İSTE BENDEN NE İSTERSEN!.. ÖYLE SÖZVERMİŞTİM ÇÜNKÜ!..
Karaoğlan, gözucuyla Emir Osman'ın güzel hareminе baktı...
DEMEK NE İSTERSEM VERECEKSİNİZ!..

Emir Osman'ın haremi genç kadın, Karaoğlan'ın ne isteyeceğini pek merak etmişti... Yanlış bir iş, gencin ölümü olurdu...
Karaoğlan gözlerini, güzel kadının merak ve korkudan irileşmiş gözlerine dikti...
Emir Osman, aklına gelen ihtimalle irkildi.. Karaoğlan yoksa hareminden bir kadını mı isteyecekti ?..
Fakat ne kadının, ne de Urfa Beyinin korktuğu başlarına geldi... Genç adam birden ilerde duran ter içindeki yağız ata döndü...
SİZDEN TEK DİLEĞİM ŞU EDEPSİZ AT, SULTANIM!..
NE!?! BU ATI MI İSTİYORSUN?..
Emir şaşırmıştı... Ne diyeceğini bilemedi... Ama atı vermek de işine gelmiyordu...
ATI BIRAK DELİKANLI!.. BENDEN DAHA DEĞERLİ BİR ŞEY İSTE!.. PARA, PUL, CARİYE, UNVAN!..
BENİM İÇİN BU ATTAN DAHA DEĞERLİ BİR ŞEY OLAMAZ, EMİRİM!.. ÇÜNKÜ ONU BEN BÜYÜTTÜM!.. O BENİM SIRDAŞIM, YOLDAŞIMDIR!..

BOŞ BULUNDUM, AĞZIMDAN BİR SÖZ ÇIKTI.. BUNU FIRSAT BİLİP BU ATI İSTEMEĞE KALKMAN HOŞ BİR DAVRANIŞ DEĞİL DELİKANLI... GEL BAŞKA BİRŞEY İSTE BENDEN..
BİR KOCA URFA BEYİ BOŞ BULUNUP SÖZ VERMEZ.. EĞER, ŞAŞAR, YANILIR SÖZVERECEK OLURSA DA, MUTLAKA SÖZÜNDE DURUR.. ATIMI BANA ÇOK GÖRME EMİRİM...
BAŞKASININ HAKKINI ÇİĞNEMEYECEĞİM.. HAYIRLI BİR BUYRUĞUNUZ VAR İSE BAŞIM ÜZRE EMİRİM..
ÖYLEYSE BANA ÖNEMLİ BİR HİZMETTE BULUNUR, ONA KARŞILIK ATINA SAHİP OLURSUN...
Urfa Beyi Emir Osman ile Karaoğlan arasındaki pazarlık tatlı bir şekilde sonuçlandı... Karaoğlan, Emir Osman'a bir hizmette bulunduktan sonra atına kavuşacaktı...
16

Karaoğlan ve Emir Osman giyindiler, cenneti andırır bir bahçe içinden geçip saraya yürüdüler...
SİZE VE DOLAYISIYLA HALKINIZA NE GİBİ BİR HİZMETTE BULUNACAĞIMI MERAK EDİ-YORUM...
SANA LAYIK BİR GÖREV BULMAK PEK KOLAY OLMAYACAK.. HELE BİRAZ BEKLE, SA-RAYDA EĞLENME-YE BAK...
Karaoğlan, saray cariyeleri arasın-dan bir huriyi gözüne kestirmeye çalışırken, bir takım sesler duydu...
ORADA BİR-ŞEYLER OLUYOR!.. HELE GİDİP BİR BAKALIM...
NE O YÂSİR, BU NE KILIK?..
AFFINIZA SIĞINIRIM, EMİRİM.. KALEYE BÖYLE DÖNMEK ÖLÜMDEN BETER OLDU BİZE!..
Çullara bürünmüş iriyarı bir adam, eli aya-ğı titreyerek konuşmaya çalışıyordu...
17

Çullara bürünmüş iriyarı adam, Emir Osman'ın iyi yetişmiş subaylarından biriydi.. Osman, insanın iliklerini donduran buz gibi bir sesle adamı tersledi...
GEVELEMEYİ BIRAK DA, OLANLARI ANLAT...
NEMRUT DAĞLARINDAN ÖTE ÜÇ GÜNLÜK YOLDAKİ O KÖYE GİTTİK; FERMANINIZI OKUDUK VE ÜSTLERİNE DÜŞEN VERGİYİ İSTEDİK!..
KAFA TUTTULAR... ÖDEMEYİZ DEDİLER... KAPIŞTIK!.. AMA NASIL OLDU, ANLAMADIM, BENİ DE ASKERLERİMİ DE DON-GÖMLEK EDİP KOVALADILAR...
YAAA, DEMEK BÖYLE!..
SEN DE BÖYLE DÖNMEKTENSE ÖLMENİN DAHA ERCE BİR DAVRANIŞ OLACAĞINI DÜŞÜNEMEDEN GELİP KARŞIMA DİKİLDİN!..
Emir Osman'ın eli kuşağına sokulu hançerin kabzasını yakaladı...
EMİR BIÇAĞINA EL ATTI... HERHALDE YOKSULU KORKUTMAK İSTİYOR DEĞİL Mİ?..
EMİR OSMAN BIÇAKLA OYUN OYNAMAZ YABANCI!..
HAYIR! HAYIR, EFENDİMİZ... BAĞIŞLAYIN KULUNUZU!..
AAH!
VERDİĞİM GÖREVİ YAPAMAYANLARIN BİR SOLUK YAŞAMAYA HAKLARI YOKTUR...

Emir Osman'ın değerli bir kumandanı eliyle öldürmesi, Karaoğlan'ı şaşırtmıştı... Bir süre dondu kaldı.. Yanındaki kadın ise oldukça sakindi...
BİR BAŞARISIZLIK İÇİN BİRAZ AĞIR BİR CEZA OLMADI MI ?..
SULTANIMIZ BU YAYLA KÖYÜNE PEK KIZGIN... ORADAN GELEN KÖTÜ HABER ONU DELİYE ÇEVİRİYOR.. SAKIN BİR LAF EDEYİM DEME...
Osman Bey kanlı hançerini bir yemeniyle sildi...
BUNU KALDIRIN, GÖTÜRÜN !.. BANA DA ASES BAŞINI* ÇAĞIRIN...
* Ases başı, Kol başı
SANA GELİNCE, DELİKANLI... İŞTE ARADIĞIMIZ GÖREVİ BULDUK... ZORDAN, TEHLİKEDEN KORKMAZSAN EĞER...
ATIM İÇİN GÖZE ALMAYACAĞIM İŞ YOKTUR... YETER Kİ İŞİN İÇİNDE HAKSIZLIK OLMASIN...
MUNZUR DAĞI ETEĞİNDEKİ BU YAYLA KÖYÜNE GİDİP, DEVLETE VERGİ VERMEK İSTEMEYEN BİR AVUÇ DENSİZE HADLERİNİ BİLDİRECEKSİN... ANLAŞILDI MI ?..
EVET... DEVLETİN SANCAĞI ALTINDA HUZUR İÇİNDE VE EGEMEN YAŞAYAN HERKES, PAYINA DÜŞEN VERGİYİ ÖDEMELİDİR.. BU VERGİYİ ALACAĞIMA İNANIYORUM.. BANA BİR BÖLÜK SEÇME ASKER VERİN YETER...

Karaoğlan'ın ilk işi, hemen büyük çarşıya gidip alıştığı gibi giyinmek için bazı şeyler arayıp satın almak oldu...
BU PAHALI VE GÜZEL KUMAŞLARI SEN BAŞKALARINA SAKLA, BEZİRGAN... BANA İYİ DÖVÜLMÜŞ MANDA GÖNÜ İLE BUHARA YAPISI BİR BAŞLIK, BİR İÇ GÖMLEĞİ VE BİR KUŞAK ÇIKAR...
Kuzgun karası manda gönünden dilediği gibi bir avcı yeleği diktiren Karaoğlan, kurt başlı kılıcına da yeni bir kemerle iyi bir kın yaptırmıştı...
HAH, ŞÖYLE!.. BU AVCI YELEĞİ SIRTIMDA OLMADI MI KENDİMİ ÇIPLAK DOLAŞIYOR SANIYORUM!..
ALLAH KEM GÖZLERDEN SAKLASIN, OĞUL... SAVAŞ TANRISINA BENZEDİN.. SENİN YOLUNA ÇIKACAKLARIN ALLAH GÜNAHLARINI AFFETSİN...
O günün gecesi, yirmi atlı ile yola çıktılar... Karaoğlan'a pek güvenmeyen Emir Osman, Rebul adında bir adamını Karaoğlan'ın yanına koymadan edememişti...

Emir Osman'ın güvendiği adam Rebul, katıksız bir Kürt'tü.. Emir'e körü körüne sadık, yaman bir savaşçıydı.. Fakat bir o kadar da, cahil ve mağrurdu.. Yol boyu Karaoğlan'la konuşmamaya sanki yemin etmişti...
HEP ÖNDE GİTMEYE PEK DİKKAT EDİYOR.! BENİM BUYRUĞUMDA OLMADIĞINI GÖSTERMEK İSTİYOR... BİRAZ UĞRAŞTIRACAK BENİ...
İlk günün akşamına doğru, büyücek bir köyün yakınından geçerlerken bir garip hazırlık Karaoğlan'ın gözünden kaçmadı.. Kalaslardan aşağı, ucu ilmikli ipler sallandırıyorlardı...
BU İPLER NEDİR REBUL?.. YOKSA, BİRİLERİNİ SALLANDIRMAK İÇİN HAZIRLIK MI YAPILIYOR?..
YOK UFAK BEBELER SALLANSIN DİYE BEŞİKLER KURULUYOR... DÜNYADAN HABERİN YOK... BOYUNDAN BÜYÜK İŞLERİ ÜSTÜNE ALIYORSUN.. ASIL SUÇ, BİZİ SENİN GİBİ GÖZÜ AÇILMADIK SANSAR YAVRUSUNUN EMRİNE VEREN EMİR OSMAN'DA.! ALLAH SONUMUZU HAYRETSİN.!

Vergi vermemek için isyan eden köylüleri asmada kullanılacak ipler ikindi rüzgârıyla nazlı nazlı sallanarak kurbanlarını beklerken, Karaoğlan'ın küçük birliği, serinliği fırsat bilip yoluna devam ediyordu...
KARANLIK İYİCE BASTIRINCA BİR UYGUN YERDE KONAKLAYALIM!..
AKLINI MI KAÇIRDIN SEN!.. BU ÇERİLER DAHA ÜÇ GÜN BÖYLE AT ÜSTÜNDE YOL GİDERLER.. SEN YORULDUNSA KAL, DİNLEN DELİKANLI...
BAK HELE!.. SEN BANA BUNU SÖYLEYECEK ADAM MISIN?.. EMİR BENİ SENİN YANINA VERİRKEN, "AĞZI SÜT KOKUYOR... ONA GÖZ KULAK OL, YANLIŞ BİR İŞ YAPMASIN," DEDİ.. BİRLİK KÖYE ULAŞINCAYA KADAR DURMAK YOK, ANLADIN MI?
BANA BAK, REBUL!.. BEN SENİN DEĞİL, SEN BENİM BUYRUĞUMDASIN... SÖZÜME KARŞI DURACAKSAN DAHA YOLUN BAŞINDAYKEN DÖN, GİT URFA'YA!..

KARAOĞLAN BOYNUNDAN BÜYÜK BİR LAF MI ETTİ, OLA?!!

KARAOĞLAN - Demir Maske

Karaoğlan, azgın atı sakinleştirdiği için Emir Osman ile girdiği bahsi kazanmıştı. Dileği, atı almaktı. Emir, Ağlaganlı'lardan vergi topladığı takdirde, atı vereceğini söyledi. Karaoğlan yirmi atlı ile yola çıktı. Yolda, Kolbaşı Rebul ile devamlı sürtüştüler.

Karaoğlan, Rebul üstüne at koparırken tam dikkat kesilmişti...
ADAM YÜZ OKKAYI AŞKIN... EYER ÜSTÜNDE DE SAĞLAM OTURUYOR.. ONA ÖNDEN DEĞİL, YANDAN VURMAK DAHA DOĞRU...
BİR DAHA ÖMÜR BOYU KİMSEYE MEYDAN OKUMAZ!..
Karaoğlan, hasmına ulaştığı anda, iyice yana yattı...Rebul'ün kargısı boşa uzanırken de, ucu küt kargısını bütün gücüyle Rebul'ün böğrüne dayadı..Onu atından düşürmüştü, ama kendisi de bozulan dengesini kurtaramamış, eyerden aşağı kayıp yere yuvarlanmıştı...
ALLAH KAHRETSİN!.. KOLAN(*) DÖNÜYOR!..
*Eyeri ata bağlayan kemer

Rebul ile Karaoğlan'ın kapışmasını seyreden çerilerin sesi soluğu kesilmişti... Bir tüysüz oğlan, koca Rebul'ü atından aşağı nasıl indirirdi... Rebul'ün şaşkınlığı daha da fazlaydı...
Bir yandan incinen kaburgasını oğuşturuyor, bir yandan da kendi kendine söyleniyordu...
OLUR ŞEY DEĞİL!.. BUNDA BİR İŞ VAR... YA BANA TÜTSÜ YAPTILAR, YA DA KÖTÜ BİR DÜŞ GÖRÜYORUM!..
Karaoğlan hemen toparlanmıştı, ama, bir karşılaşmada attan düşmek onun da ağrına gitmişti...
ALTIMDA YAĞMUR'UM OLMAZSA, AMACIM ADAMI İNCİTMEDEN VURMAK OLURSA, BEN DE BÖYLE KIÇÜSTÜ YIKILIRIM ELBET!
EY REBUL!.. GÖRDÜN Kİ, SEN BANA DOKUNAMADIN BİLE, AMMA, BEN SENİ ATINDAN YERE YIKTIM... YENİKSİN... SÖZÜNÜ UNUTMA, ARTIK BENİM BUYRUKLARIMA DA KARŞI GELME!..
NE DEMEK ? DÜŞTÜKSE İKİMİZ DE DÜŞTÜK!.. KİMSE KİMSEYE YENİK DEĞİL.. BEN BÖYLE BULANIK İŞİ SEVMEM... KAPIŞMAYA YERDE DEVAM EDECEĞİZ... KILICINI ÇEK, KALKANINI KUŞAN, GEÇ KARŞIMA, HAYDİ!..

Karaoğlan için başka bir yol yoktu... Çaresiz kalkanını, kılıcını kuşandı, Rebul'ün karşısına çıktı...
İLK KİMDEN KAN ÇIKARSA, O YENİK SAYILACAK... İKİNCİYİ VURMAK YOK, OLDU MU?.. HAYDİ, İLK HAMLE SE-NİN REBUL...
Rebul kalın sesiyle bir nara atıp saldırdı...
KALKANLA BİRLİKTE KOLUNU DÜŞÜRE-CEĞİM SENİN, OĞLAN!..
HA-HAAAYT
Rebul, kılıcını bütün hışmıyla indirdi ama, Karaoğlan bunu kolay karşıladı...
HAMLE ET, KARAOĞLAN... ET DE AL CEVABINI...
SANA KİM OLDUĞUMU GÖSTERME ZAMANI GELDİ, REBUL!..

Karaoğlan kaplan gibi sal-dırdı... Rebul şaşırdı... Birkaç adım gerileme-den edemedi...
Karaoğlan arkası arkası-na vurmaya başladı... Bu arada bir sakar kılıç ya-rasından da çekiniyordu...
Fakat, Rebul, sıyrığı neyi unutmuş, bir kıyasıya girişmiş-ti... Bu genç adam bir başka birşeydi... Ona kılıç değdir-menin sanki imkânı yoktu...

Rebul, öfkesinden kapışmanın amacını unutmuş, ölümüne saldırıyordu... Belki de öyle görünüp, genç kavgacıyı yıldırmak istiyordu.. Bir ara kalkanına çakılı süngüyle Karaoğlan'ın göğsüne yükleniverdi ansızın...
Bir küçük açık, Karaoğlan için büyük fırsattı... Kılıcını hemen indiriverdi...
AH!
BİRAZ KATI VURDUMSA BAĞIŞLA, REBUL...
KES SESİNİ BE!.. SONRA SORARIM BUNUN HESABINI SANA!..
29

Askerler, bas bas bağıran Rebul'ün yanına koşarken, Karaoğlan sinsi sinsi gülüyordu...
ÜSTÜMÜZE ALDIĞIMIZ İŞ BİTENE KADAR BANA KÖSTEK OLMA DA, SONRA İSTEDİĞİN KADAR KAPIŞIRIZ SENİNLE REBUL!..
ÖTEKİLERE DE İYİ BİR GÖZDAĞI OLDU... BİR SÜRE RAHAT EDERİM ARTIK!..
BU KARAYI TEZ ELDEN PAKLAMAZSAM KEDERİMDEN ÖLÜRÜM...
ÇOK YAMAN GENÇLER GÖRDÜM AMA BÖYLESİNİ NE DUYDUM, NE İŞİTTİM!..
30

Karaoğlan'ın Rebül'ü yenik düşürmesi isini olduk-ça kolaylaştırmıştı... Gece, birliğin konaklayacağı yeri ve zamanı söylediği zaman kimse sesini çıkaramadı.. Ama, gece, gözleri uyku tutanadek, hepsi öbek öbek top-lanıp, gündüzkü kapışmayı konuştular, yorumladılar...
Karaoğlan ise Rebul'ü, kavgayı çoktan unutmuştu.. Bir köşede yaktığı ateşte, hem Munzur Dağından gelen soğuktan korunur, hem de heybesinden çıkardığı kuru etini ısıtıp yumuşatırken, kafasın-dan bambaşka düşünceler geçiyordu..
BİR SÖZLE PUSATLAR KU-ŞANIP YOLLARA DÜŞTÜK.. SONUN-DA BELKİ VERGİ VERMEYEN HALKA KILIÇ ÇALMAK DA VAR... HİÇ SORMADIK, HALK HAKLI OLA-MAZ MI ?
Eyerine başını yasla-yıp uyumak istedi, ama ne mümkün... Gözünün önüne yoldaki idam hazırlıkları ve ağlaşan, bağrışan yoksul köy-lüler geliyordu...
AĞLAGAN KÖYLÜLERİ DE YOKSUL KİMSELER DEĞİLDİR İNŞALLAH... VERGİ, BAÇ, VARLIKLI KİMSELERDEN ALINIR!..

Gözünü uyku tutmayan Karaoğlan, kalktı... Gecenin ayazında sırtına bir örtü atıp konak yerinde gezinmeye başladı...
ŞU NÖBETÇİYLE BİR KONUŞAYIM BAKALIM... NE DÜŞÜNÜYOR?..
Nöbetçi...
EMİRİMİZ SAĞLAM KİMSEDİR, AĞAM!.. HERKES ONU ZALİM, KATI YÜREKLİ BİLİR AMA, ASLINDA ÖYLE OLMASA HER YANI İTLER SARARDI!..
AĞIR VERGİLER KOYDU, DİYORLAR.. YOLDA GÖRDÜK.. ADAM ASMAK İÇİN İPLER HAZIRLANIYORDU..
BENCE OLAĞAN ŞEYDİR, AĞAM.. GENÇ YAŞTA EMİR OLUNCA BAZI BOYLAR, KAVİMLER ONU TOY BULDULAR, TANIMAK, VERGİ VERMEK İSTEMEDİLER...
Nöbetçiden öğreneceğini öğrenen Karaoğlan'ın kafası karışmıştı bu kez.. Söylene söylene sabaha kadar dolaştı...
NÖBETÇİ HAKLI... BABASININ YERİNE GENÇ BİR HÜKÜMDAR GEÇTİ Mİ, İŞİ ZORDUR... LALALAR, BEĞLER, KUCAKLARINDA BÜYÜYEN ÇOCUĞA İTAAT ETMEZLER...
HELE BİR AĞLAĞAN DENEN ŞU TÜRK YAYLASINA VARALIM, BAKALIM NELER GÖRECEĞİZ!..

Sabaha doğru ancak uyuyabilen Karaoğlan'ı gün ışırken uyandırdılar...
AĞAM, KARAOĞLAN.!. BU NE UYKUDUR!. YOLCU YOLUNDA GEREK...
HAKLISIN, DÜMDAR... ŞİMDİ HAZIR OLURUM...
OHHH, BIÇAK GİBİ SU!.!
Karaoğlan hemen soyunup, ilerdeki derenin buz gibi sularına kendini atıverdi... Ayılmak için başka bir yol da yoktu zaten...
İki gün sonra... Munzur dağı eteklerindeki Ağlagan yaylasına ulaştıkları zaman güneş yeni yeni yükseliyordu.. Ovanın sonunda dar bir boğaz vardı.. Yaylaya varmak için birliğin oradan geçmesi gerekiyordu...
DEMEK İSYANCI AĞLAGAN KÖYÜ BURASI!. CENNET GİBİ BİR YER!.
İKİ TEPE ARASINDAN KÖY GÖZÜKÜYOR.. KİMSELER DE YOK ORTADA!. BİR BASKIN VERİP SİNDİRELİM Mİ ŞUNLARI?
...
O KADAR İYİMSER OLMA... HELE BİR İYİ BAK ŞU YARIN TEPELERİNE...
Gerçekten, yarın iki yamacında eşgin atlı üç savaşçı türeyivermişti ansızın...
33

Tepeden tırnağa pusatlı atlılar Ağlagan köyünün gözcüleriydiler...
TEZ KARA TÜKEN'LE ORHAN BEY'E HABER ULAŞTIR... OVAYA EMİR'İN ASKERLERİ GELDİ GENE DE.!
ŞİMDİ BULURUM ONLARI.. AVA ÇIKMAYA HAZIRLANIYORLARDI!
BELLİ Kİ HAZIRLIKLILAR. ÖNCE BİR SÖZCÜ GÖNDERİP EMİR'İN FERMANINI OKUYALIM... SONRA GEREKEN NE İSE ONU YAPARIZ...
BIRAK DA FERMANI BEN GÖTÜRÜP OKUYAYIM.. BU İŞİN YOLU YORDAMI VARDIR.. SEN GENÇSİN, DİNLEMEK İSTEMEZLER BELKİ...
ÖYLE OLSUN, REBUL AĞA.. YALNIZ, SAKIN SERTLİK GÖSTERME.. ÖNCE TATLILIKLA İŞİMİZİ GÖRMEĞE ÇALIŞALIM...
Ağlaganlı nöbetçilerin yanı bir anda bir yığın atlı yiğitle dolmuştu... Başlarında sade giyimli, fakat alımlı bir genç ile, yaşlı fakat dinç bir köylü vardı...
BU EMİR OSMAN, İYİDEN DELİRMİŞ, OĞUL... BİZDEN VERGİ ALMAYA GENE BİR BÖLÜK ASKER GÖNDERMİŞ.!
DUR BAKALIM, BABA. BİRİNİ SÖZCÜ GÖNDERİYORLAR.. DİNLEYELİM HELE, YENİ BİR ŞEY Mİ DERLER?

EVET!. REBUL ÇOK YANLIŞ BİR İŞ YAPTI...

Karaoğlan, Emir Osman adına Ağlaganlı'lardan vergi toplamak için yola çıkmıştı. Yanındaki Kolbaşı Rebul'ün, sözcü olarak köylülerle konuşmaya gitmesine izin verdi. Ağlaganlı'lar, ellerindeki fermana dayanarak vergi ödemek istemediler. Rebul fermanı yırtınca, Orhan Bey de onun üstüne atıldı.

Rebul'ün acı ve beklenmeyen ölümü, genç Karaoğlan'ı çılgına çevirmişti... Gözlerinden pınar gibi yaşlar boşandı ansızın... Karaoğlan'ın ağladığı görülmüş şey değildi... Ama işte şimdi, hır-sından, hıncından çocuk gibi ağlıyordu...
ÖCÜNÜ ALACAĞIM, KOCA REBUL!.
Hemen atına binip kılıcını sıyırdı ve kendisine engel olmaya çalışan çerileri çiğneyerek atını yarın dibine yıldırım gibi sürdü.. Bir yandan da avazı çıktığı kadar bağırıyordu...
BEY DEYİP, SÖZCÜ SALDIĞIM, ADAM YERİNE SAY-DIĞIM, BRE KAHPENİN GİDİLERİ!. ELÇİME HER KİMİN ELİ DEYDİYSE, HER KİMİN KILICI, BIÇAĞI DOKUN-DUYSA... HEPSİ BİRDEN... ERSE YİĞİTSE ÇIKSINLAR KARŞIMA!.
KARI GİBİ SAKLAN-MAYIN!. TAŞ ARDINA GİZLENMEYİN!. VARIR, TOPUNUZA DALAR, RE-BUL'ÜN ÖCÜNÜ ALIRIM... ELÇİME İLİŞENLER ER KİŞİYSELER TEZ KARŞIMA GELSİNLER!.
OĞLUM, ORHAN... VAR SUSTUR ŞU KAPI İTİNİ!.
ATIMI GETİRİN... BAŞKA KİMSE İNMESİN DÜZE!

Orhan Bey'in bir çığ gibi tepelerden düze inmesi, Karaoğlan'ı iyice kışkırtmıştı.. Atı üstüne kapandı, böğrüne topuz yemiş gibi topuklanan hayvan, ağzından, döşünden köpükler saçarak fırladı.. Orhan Bey de ok gibi geliyordu Karaoğlan'ın üstüne... Düzdeki çeriler, tepedeki köylüler, bu iki kızgın gencin ölüm kavgasını soluk almaya korkarak seyire hazırlanıyorlardı.. Zümrüt yeşili ova, iki esgin atın nal sesleriyle inledi... Karaoğlan'la Orhan Bey bir anda karşı karşıya geldi...

Tepedeki Ağlaganlılarla düzdeki çerilerin dehşet dolu bakışları arasında iki yiğit, iki yalçın kaya gibi çarpıştılar...
Korkunç bir çatışma oldu...Orhan Bey'in atı sarsılmış, kendisi Karaoğlan'ın ilk vuruşunu zor karşılamıştı...
Karaoğlan'ın ikinci vuruşu ne zaman, nasıl yaptığını kimse anlayamamıştı... Birden Orhan Bey'in kalkanının kâğıt gibi ikiye ayrıldığını gördüler...
YAMAN BİRİ!. AMA O DA KİME ÇATTIĞINI ŞİMDİ ANLAYACAK!.
Orhan Bey, parçalanan kalkanını silkti attı yere...O zaman, dirsekten aşağı yarı kolunun da kan içinde olduğu, kalkanla birlikte elinin de parçalandığı görüldü...

Hasmının kalkansız kaldığını gören Karaoğlan da kalkanını çıkarıp, eyerdeki yerine astı ve eksilmeyen hırsıyla yeniden saldırdı...
Ağlagan'lılar gözlerine inanamıyorlardı...
ORHAN BEY YARALANDI!.. KALKAN DÜŞTÜ!..
BU ÇOK KÖTÜ!
DURUN!.. HEMEN TELÂŞA KAPILMAYIN!
Orhan Bey, tek koluyla Karaoğlan'ın üstüne at sürdü.. Kapıştıkları anda kılıcını bütün çabukluğuyla indirdi...
Ama vuramadı... Karaoğlan kılıcıyla hamleyi karşılamıştı...
Karaoğlan, aynı anda, yay gibi eğilip, kılıcını Orhan Bey'in sırtına enlemesine biçmek ister gibi oturttu...
AAHHH!

Orhan Bey, kılıcı beline yediği halde atından düşmemişti... Karaoğlan hemen dönüp bu kez kılıcını savurmadı, dürttü.. Orhan Bey bunu karşılayamadı...
ÖNCEKİ, SUÇSUZ ELÇİME VURULAN İLK KILIÇ İÇİNDİ... BU İKİNCİ YARANIN BEDELİ...
AAH! OMUZUM GİTTİ! BU ALLAH'IN BELASI BENİM İŞİMİ BİTİRECEK!
BU ÜÇÜNCÜNÜN! SENİ REBUL'ÜN DURUMUNDAN BETER EDECEĞİM...
Orhah Bey, halen direniyor, bu direniş Karaoğlan'ı büsbütün hırslandırıyor, kılıcını ardı ardına indiriyordu...
Ağlagan'lılar, Orhan Bey'in durumunu görünce, Kara Tüken'i beklemeden atlarına aldılar...
ORHAN BEY GİDİYOR, KARA TÜKEN! DAHA NİCE BEKLER DURURUZ BURADA!
EVET! GİDİN YETİŞİN... ORHAN'A BU ÖLÜMDEN ACI GELECEK AMA BAŞKA ÇAREMİZ YOK!
41

Tepeden dört atlının daha yalınkılıç aşağı indiğini gören Karaoğlan, Orhan Bey'i bıraktı... Gelenleri karşılamaya hazırlandı...
HEEEEY, BRE KUDURMUŞ İT... SAKLA KELLENİ ARTIK!..
GELİN BAKALIM!.. BU YOKSULA DAHA FAZLA VURMAK AĞIRIMA GİTMEYE BAŞLAMIŞTI ZATEN!..

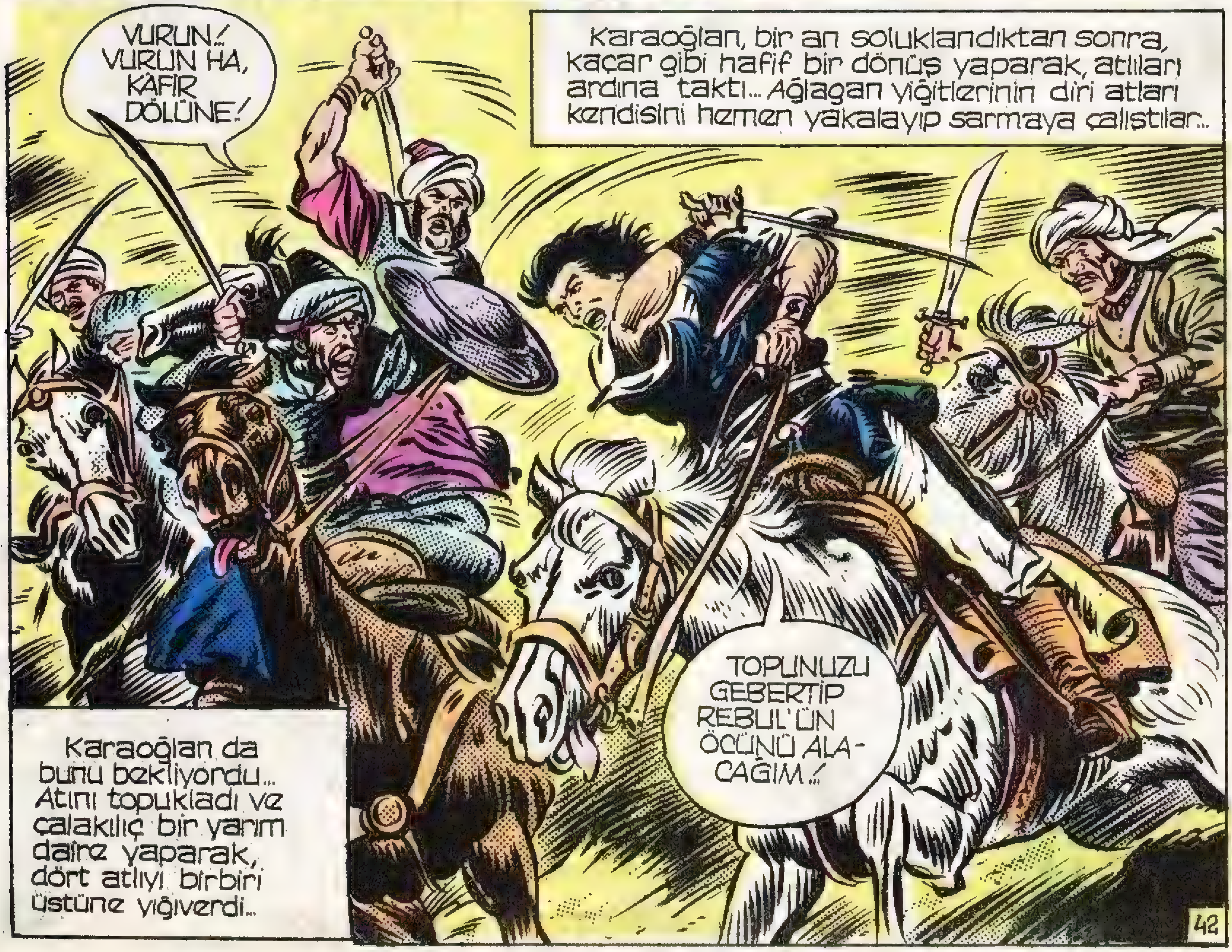
Karaoğlan, bir an soluklandıktan sonra, kaçar gibi hafif bir dönüş yaparak, atlıları ardına taktı... Ağlagan yiğitlerinin diri atları kendisini hemen yakalayıp sarmaya çalıştılar...
VURUN!.. VURUN HA, KÂFİR DÖLÜNE!
Karaoğlan da bunu bekliyordu... Atını topukladı ve çalakılıç bir yarım daire yaparak, dört atlıyı birbiri üstüne yığıverdi...
TOPUNUZU GEBERTİP REBUL'ÜN ÖCÜNÜ ALACAĞIM!..

Karaoğlan yırtıcı bir kaplan gibi döğüşüyor, vuruyor, vurdukça açılıyordu...
HAYDİ, SEN DE SAV SIRANI!
Karaoğlan kendisine neden Asya Kaplanı dendiğini açıklamak ister gibi döğüşüyor, üzengiler üstünde ayağa kalkmış, sağına soluna döne döne kılıç üşürüyor, yanına sokulanı perişan edip, kavga dışına salıyordu...
Karaoğlan'ın askerlerinden üçü de kılıcını sıyırıp kavgada eşleşmek istedi... Subaylardan Dümdar onları önledi....
DURUN! KARAOĞLAN ONLARIN DÖRDÜNÜ DE TEPELEYECEK! BÖYLESİ DAHA İYİ.. EMİR OSMAN'IN ASKERLERİ NASIL DÖVÜŞÜRMÜŞ GÖRSÜNLER!
43
Aşağıda düzde görülmemiş kavga, bütün hızıyla sürüp giderken, ovaya bakan tepelerden birinde bir beyaz atlı belirdi.. Başına Oğuz Türklerinin giydiği börklerden giymişti...Uzun saçları geniş börkten taşıyordı.. Bir süre kavgayı seyretti...

İki atlı daha tepeden inip, yaralı Orhan Bey'in iki yanına geçtiler, kavga yerinden uzaklaştırdılar...
GÖVDEMDEKİ YARALARIN ÖNEMİ YOK, AMMA GURURUM ÖYLE BİR YARA ALDI Kİ, KARDAŞLAR!..
YARAN AĞIR MI, ORHAN BEY?..
EL ELDEN ÜSTÜNDÜR.. ŞİMDİ BİRİ DE ONU KIRAR ATAR, BEYİM!..
Yeni gelen atlıyı Ağlagan'lılar da görmüşlerdi...
BU BİZİM BAYBORA NAM BAHADIRIMIZ DEĞİL Mİ, AĞAM, KARA TÜKEN?
BÖYLE ZORLU BİR KAVGADA YANIMIZDA OLMASI ÇOK İYİ!..
EVET!.. TAM ZAMANINDA GELDİ, HIZIR GİBİ YETİŞTİ GENE!..
Beyaz atlı adam birden kılıcını sıyırdı ve karşı tepelerde yankılar yapan bir nara atarak, atını dik bayırdan aşağı salıverdi...
HEEEEY!..

Döğüşenler, gelen atlıyı hemen tanımışlardı... Kavgaya ara verip otlakta açıldılar, gelene yol verdiler...
KESİN KAVGAYI, BRE DENSİZLER..! AKILSIZLAR..!
EĞER BU GELEN YİĞİT, ÖZ BABAM BAYBORA DEĞİLSE, BEN DE ONUN ÖZ BE ÖZ OĞLU KARAOĞLAN DEĞİLİMDİR..!
Baba-oğul birbirlerinin üstüne at kopardılar...
KARAOĞLAN..!
BABA..! BU NASIL İŞTİR BÖYLE?..
At üstünde kolkola girip sımsıkı yapışmışlardı.. Baybora birden Karaoğlan'ı atı üstünden çekiverdi...
Boş bulunan Karaoğlan, çayıra yüzüstü kapaklanınca, Baybora hemen üstüne çullanıp kolunu büktü ve uzun saçlarını iri pençesine dolayıp, başını yere vurmaya başladı...

Karaoğlan'ın saçlarını bırakan Baybora, iki de yumruk yerleştirdi delikanlının böğürlerine... Koca Altay'lının uzun zamandır görmediği oğlunu sevmesi bir hayli uzun ve gürültülü oldu...
BRE DOMUZ ENİĞİ!.. KAÇ ZAMANDIR NE KARABALGASUN'A UĞRADIN, NE ISIG'A, NE YEDİSU'YA!.. NERDEYDİN?..
KİMBİLİR HANGİ KAYA KOVUĞUNDA, HANGİ DEĞERSİZ UĞRAŞ YOLUNA KUYRUĞU TİTRETMİŞTİR, BİZİM KARAOĞLAN DİYE UMUDU KESMİŞTİK SENDEN... NE ARARSIN BURADA?
ÇOK ŞÜKÜR, DAHA RIZKIMIZ KESİLMEDİ.. HAYATTAYIM... BURAYA DA URFA EMİRİNİN ALAMADIĞI BİR VERGİYİ ALMAK İÇİN GELMİŞTİM.. YAYLALILAR BİZİ İYİ KARŞILAMAYINCA...
BEN DE BURALARDA ER GEÇ BİR HIR ÇIKACAK DİYE DÜŞÜNÜP YOLA ÇIKMIŞTIM.. KÖY AĞASI KARA TÜKEN YAKIN DOSTUMDUR.. URFA EMİRİ İLE ARASINDA GEÇENLERİ BANA ULAŞTIRINCA SEĞİRTİP GELDİM... İYİ Kİ GELMİŞİM!
EMİR'İN ASKERLERİ KONUĞUMUZDUR, HAYDAR!.. ONLARI KÖYE BUYUR EDİN... BU İŞİ DOSTÇA BİR YENİDEN GÖZDEN GEÇİRELİM...
BUYRUĞUN BAŞIMIZ ÜZRE, BAYBORA!
46

KARAOĞLAN BÖYLE KARA KARA DÜŞÜNMESİN DE, KİM DÜŞÜNSÜN?

KARAOĞLAN - Demir Maske

Karaoğlan, Emir Osman adına Ağlaganlılardan vergi toplamaya gitmiş, sözcü Rebul'ün öldürülmesi üzerine, tek başına Ağlagan köyüne at sürüp Orhan Beyi yaralamıştı. Tepeden döğüşü gören Baybora yetişip araya girdi ve kavgacıları ayırdı. Gece, bir şölen düzenlendi.

Karaoğlan hemen dışarı fırladı, babası Baybora'nın koluna yapıştı...
GEL HELE BABA!.. BENİM KALIN KAFAMI ALTÜST EDEN BİRŞEYLER OLUYOR BURADA!..
DUR, OĞUL... SANCISI TUTMUŞ DÜVELER GİBİ NE DOLANIYORSUN?..
SİZ BENDEN BİRŞEYLER SAKLIYORSUNUZ... BU ORHAN BEY'LE EMİR OSMAN ARASINDAKİ BENZERLİK NEREDEN GELİYOR?.. YIRTILAN FERMANIN HİKMETİ NEDİR?.. SEN NEDEN DURUP DURURKEN BURADASIN?..
DELİNİN ZORUNA BAK... BİLMEZ MİSİN, TANRI İNSANLARI EŞ YARATIR... EMİR OSMAN'LA ORHAN BEY BİRBİRLERİNE BENZİYORLARSA BUNU GÖĞE ÇIKARACAK NE VAR?..
BENİ KANDIRMAYA ÇALIŞMA!.. HERŞEYİ ANLATMAZSANIZ KÖYÜ TALAN EDERİM...
Baybora, Karaoğlan'ın ne akıllı ve inatçı olduğunu iyi bilirdi... Güldü...
NE EDEPSİZ OLDUĞUNU BİLİRİM!.. AKLINA BİRŞEY TAKILMASIN YETER Kİ... GEL!.. SANA MESELEYİ EN DOĞRU ANLATACAK OLAN KARA TÜKEN'DİR...
Baybora, Karaoğlan'ı yanına alıp Kara Tüken'e götürdü...
AĞAM, KARA TÜKEN!.. KARAOĞLAN, ORHAN BEY MESELESİNİ SEZİNLEMİŞ... ONDAN BİRŞEY SAKLAMAMIZ HEM İMKÂNSIZ, HEM DOĞRU DEĞİL...
SEN UYGUN GÖRÜYOR MUSUN?.. BUNU İKİMİZDEN BAŞKA KİMSENİN BİLMEMESİ İÇİN ANDİÇMİŞTİK... NE DERSİN?..

Bir süre Karaoğlan'ı süzen koca Türkmen Kara Tüken, delikanlının azimli bakışları karşısında Emir Osman'la Orhan Bey'in benzerliklerinin sebebini anlatmaktan başka çaresi olmadığını anlamıştı...
Bundan 24 yıl önce Urfa hakimi Emir Melik'in çok sevdiği tek karısı ona, bir oğul beklerken iki oğul birden doğurmuştu... Önce çok sevinen Emir, sonra ilerde iki kardeşin saltanat için birbirine gireceğini düşünerek derin bir kedere gömülmüştü...
Doğan erkek çocuğu tek zanneden halk dışarda çılgınca eğlenip şenlikler düzenlerken, ikiz doğumu bilen birkaç kişi Emir Melik'in odasında toplanmış düşünüyorlardı...
SÖYLE KOCA HARUN... BUNU KİMSELER ÖĞRENMEDEN BİRŞEYLER YAPMAK ZORUNDAYIZ...
BENİM AKLIMA BİR HAL ÇARESİ GELİYOR AMA, BİLMEM UYGUN GÖRÜR MÜSÜNÜZ, EMİRİM?
50

Harun, Filistinli akıllevvel bir araptı... Düşündüğünü söyledi...
OĞLANLARDAN BİRİNİ GÜVENDİĞİNİZ BİR KİMSEYE VERİN, ALSIN, KAYBOLSUN... ÇOCUKLARIN İKİZ OLDUĞUNU BİLEN ŞURADA KAÇ KİŞİYİZ... HEPİMİZ DE KUR'AN ÜZERİNE YEMİN EDER, BU İŞİ BURADA UNUTUR, YURTLARIMIZA GİDERİZ...
İYİ DÜŞÜNDÜN, HARUN... ŞİMDİ ÖZ OĞLUMU EMANET EDEBİLECEĞİM KİMSEYİ SEÇELİM... BENCE EN UYGUNU KOLAĞASI KARA TÜKEN...
Emir Melik, sözünü bitirir bitirmez bana döndü... Bu beni seçtiğine işaretti...
Ben de o zamanlar sarayın en namlı, en sayılı kolağasıydım... Hemen eğildim, buyruğu kabullendim...
BU ŞEREF BANA VERİLİRSE ELİMDEN GELENİ YAPMAYA HAZIRIM, EMİRİM... CANIM PAHASINA DA OLSA... BAŞKA ÇOCUĞUM DA YOK... ONU ALIR, YAYLAMA GİDERİM... OĞLUM GİBİ BAKARIM... KİMSE DE NE DUYAR NE BİLİR BUNU...
Kur'an üzerine yemin ettirdiler... Emir Melik, ömür boyu benim ve köylümün vergi vermeyeceğini bildiren fermanla bir dolu kese altın verdi...
SANA EMANET EDİLEN YALNIZ UFAK BİR ÇOCUK DEĞİL, AYNI ZAMANDA ÜLKENİN HUZURUDUR, KARA TÜKEN... YOLUN AÇIK OLSUN...
Çocuğu ve fermanı alarak hemen o an konaktan gizlice uzaklaştım... Arka sokaklardan geçip Harran kapısından şar dışına çıktım...
Ve yıldırım gibi uzaklaştım Urfa'dan...

BİRKAÇ KEZ ZORA DÜŞÜNCE BAYBORA'YI BULUP YARDIM İSTEDİMDİ... İKİMİZDEN BAŞKA BU İŞİ KİMSE BİLMİYORDU... ORHAN DA ESKİ URFA EMİRİNİN ÖZ OĞLU, ŞİMDİKİ EMİRİN İKİZ KARDEŞİ OLDUĞUNU BİLMİYOR... BUNU BİR DE SEN ÖĞRENMİŞ OLDUN ŞİMDİ...
EMİR OSMAN'IN DAVRANIŞLARINA BAKARAK ORHAN BEY, URFA HAKİMİ OLMAYA DAHA LAYIK AMMA, OĞLANIN BAŞINI DERDE SOKMAYALIM... KARDEŞ KATİLİ YAPMAYALIM... BURADA RAHAT VE HUZUR İÇİNDE...
O KADAR KARIŞIK İŞ DEĞİL BU... EMİR'E BİR MEKTUP YAZAR, ZULÜMLE VERGİ ALMAK İSTEMEDİĞİNİ SÖYLER, AFFINI İSTERSİN... MEKTUBU DA DÜMDAR VE ASKERLERLE GÖNDERİRSİN...
İŞTE, HERŞEYİ ÖĞRENDİN... ŞİMDİ NE DÜŞÜNÜYORSUN, KARAOĞLAN?..
URFA'YA DÖNEMEM ARTIK... ELİ BOŞ DÖNECEK ASKERLERİN BAŞINI DERDE SOKMAMAK İÇİN BİR BAHANE BULMALIYIZ...
Ertesi gün...
DURUMUNU ANLADIM, KARAOĞLAN... HERŞEYİ, TEK BAŞINA DÖRT KİŞİYLE NASIL ASLAN GİBİ VURUŞTUĞUNU BİLE BİR BİR ANLATACAĞIM EMİRE... İÇİN RAHAT OLSUN... HAYDI, HOŞÇAKALIN...

Karaoğlan, yetkilerini kolbaşı Dümdar'a devretti ve küçük ordu Karaoğlan'sız olarak Urfa'ya dönmek üzere yola çıktı...
Orhan Bey'le Karaoğlan pek güzel anlaşıyorlardı... Bütün günleri birlikte geçiyor, ava, eğlenceye beraber çıkıyorlardı...
EMİR OSMAN BUNU BENİM YANIMA KOYMAK İSTEMEYECEK... KÖYE ER-GEÇ YENİ VE DAHA GÜÇLÜ BİR ORDU GÖNDERECEKTİR...
ÇOK DERT EDİNME, KARAOĞLAN... SEN BİZİM İÇİN KENDİNİ YAKTIN... ÖLÜRSEK DE KALIRSAK DA BERABERİZ...
EMİR İŞİ ZORBALIĞA DÖKERSE BİZİM DE YAPACAĞIMIZ BİRŞEYLER OLACAKTIR ELBET... AMMA BEKLEMEK BENİ SİNİRLENDİRİYOR...
53

Karaoğlan'ın mektubunu Emir Osman'a av köşklerinden birinde, güzel cariyeler arasında, çalgılı, içkili âlem yaparken, kelleyi koltuğa alarak ulaştırdılar...
KARAOĞLAN'DAN MEKTUP MU?.. KENDİSİ NEDEN GELMEMİŞ? YOKSA, O DA MI BOYUNUN ÖLÇÜSÜNÜ ALDI ŞU DAĞ KÖYLÜLERİNDEN? OKUYUN GÖRELİM, NELER YUMURTLAMIŞ!..
Karaoğlan'ın mektubunu korkudan titreyerek okudular... Zaten sarhoş olan emir, birden deliye döndü...
BOZDOĞANOĞLU, BIRAK O KIZI VE DE ŞARAP KUPASINI! BURAYA GEL, ÇABUK!..
SUAT YALAZ

Bozdoğanoğlu, Emir Osman'ın işret, eğlence yoldaşıydı... Zalim, gaddar, taşyürekli bir savaşçıydı... Yıkılarak geldi, sedire ilişti... Kıllı kolunu genç bir kadının beline dolayıp bekledi...
BUYUR EMİR'İM!..
TEZ TOPARLAN!.. TIMAR OĞLANLARINI DA(*) AL!.. 500'LÜK BİR ORDU DÜZENLE VE...
* Bir savaş halinde çağırılacak atlı köylü
BU KONUYU KÖKÜNDEN HALLEDİP DÖNMEZSEN GÖZÜME GÖRÜNME, BOZDOĞANOĞLU!..
55

Emir Osman'ın, Bozdoğan-oğlu'na; pek güvendiği Çerkez birliğiyle 500 kişilik bir ordu vermesi, işi nice önemsediğini gösteriyordu.. Bozdoğanoğlu'nun hiç bir seferden de eliboş döndüğü görülmemişti... Ordu, hemen ertesi günü hazırlanıp yola çıktı...
GAZAN MÜBAREKOLA, YİĞİDİM... İSTE, DOKUZ OKKALIK GÜRZÜN, ÇİFT KATLI KALKANIN...
Bozdoğanoğlu'nun büyük bir askeri kuvvetle yola çıkmasından bir kaç gün sonraydı... Karaoğlan, Ağlagan'lı gençlere silâhla kavganın inceliklerini öğretiyordu...
YAŞSA, KARA-OĞLAN!
HELÂL OLSUN!
HEEY!
KARGIYI YALNIZ DÜRTMEK İÇİN DÜŞÜNMEYECEKSİN!
ORHAN BEY, ŞU GELEN ATLI BİZİM GÖZCÜLERDEN BİRİ DEĞİL Mİ?..
EMİR OSMAN'IN ASKERLERİ ORDU HALİNDE YAYLAYA DOĞRU GELİYOR AĞALARIM...

Orhan Bey'le Karaoğlan hemen giyinip atlarına bindiler ve yaylanın girişine koştular...
HAKKIN VARMIŞ, EMİR OSMAN BİZİ UNUTMAMIŞ!
İYİ Kİ KÖYDEKİ ÇOCUKLARLA KADINLARI DAĞLARA KAÇIRDIK... ŞİMDİ GEREKİRSE GÖZÜMÜZ ARKADA KALMADAN BİR KIYASIYA DÖVÜŞELİM...
Gelen ordu, Ağlagan köyü için gerçekten kalabalıktı... Ovanın öte ucu tepeden tırnağa pusatlı atlılarla dolmuştu...
KARA TÜKEN! DURDULAR... SAVAŞ DÜZENİNE GİRİYORLAR...
Orhan Bey'le Karaoğlan, Baybora ile Kara Tüken'in yanına gelmişlerdi...
DÖĞÜŞMEK FAYDASIZ... TESLİM OLACAĞIZ...
HAYIR! BUNLARI KÖYE SOKMAYACAĞIZ..

Bozdoğanoğlu, köylüleri yıldırmak için hemen hücuma geçmeyi tasarlamıştı... Kalın sesiyle haykırdı... Ön sıradaki iki yüz atlı, ok gibi fırladı...
KOÇYİĞİTLERİM!.. ZAFER MÜJDESİNİ SİZLERDEN BEKLİYORUZ... VARIN GEÇİDİ YARIN!.. KÖYÜN ÖTE UCUNU BULMADAN DÖNMEYİN... KADIN-ÇOCUK DEMEYİP HERKESE KILIÇ ÇALIN!..
HAYDİ, HÜCUUM!
Bozdoğanoğlu'nun ilk bölüm atlıları, yeri göğü inleterek Ağlagan geçidine at kopardılar... Savaş sonunda köyü yağma edeceklerinden büyük bir hevesle çığlıklar atarak geliyorlardı...
Emir Osman'ın askerlerinin bu kadar çabuk davranacaklarını ummayan Baybora telaşla bağırdı...
KARAOĞLAN!.. ORHAN BEY!.. YETERİNCE ATLIYLA BİRLİKTE GEÇİDİ TUTUN... KALANLARIN YARISI İKİ TEPE BAŞINDA OK ATMAK ÜZERE YERİNİ ALSIN!.. ÖTEKİ YARI, AT ÜSTÜNDE GERİDE BEKLESİN!.. HAYDİ, ÇABUK OLUN!..
58

BOZDOĞANOĞLU BUNUN ACISINI NASIL ÇIKARACAK ?!

KARAOĞLAN - Demir Maske

Emir Osman adına Ağlaganlılardan vergi istemeye giden Karaoğlan, köy halkıyla döğüşmüş ve Orhan Beyi yaralamıştı. Fakat bir rastlantı sonucu, Orhan Beyin Emir Osman'ın ikiz kardeşi olduğunu öğrenince, onun yanında yer aldı. Emir Osman'ın Bozdoğanoğlu önderliğinde gönderdiği askerlere birlikte karşı çıktılar.

Çok geçmeden, ovanın zümrüt yeşili çayırları, yer yer, kızıl kana bulanmıştı.. Emir Osman'ın ikiyüzlük atlısını Ağlaganlı altmış yiğitlik ilk bölüm atlı, köy geçidi ağzında durdurmuştu.. Tepede bekleşen okçular da yaylarını boşaltmaya başlayınca, askerler iyiden çözülüverdiler...
AAHH!
Karaoğlan'ın kılıcı, bir ölüm çarkı gibi, havada kanlı izler bırakarak dönüyor, kalkıp indikçe, bir asker atından yere yıkılıyordu...
AAH!
Orhan Bey de, ne yaman kişi olduğunu göstermekte Karaoğlan'dan geri kalmıyordu.. Fırtına gibi dövüşüyordu...

En seçkin askerlerinden kurulu ilk birliğin kar gibi eridiğini gören Bozdoğanoğlu'nun neşesi kaçmıştı.. Ama, görgülü bir kavgacıydı.. Kendini çabuk toparladı...
TEZ, İKİNCİ TERTİP HAZIRLANSIN!.. SOLUKLANMALARINA FIRSAT VERMEDEN BASTIRALIM!
İKİNCİ BİR BİRLİK HÜCUMA HAZIRLANIYOR, BAYBORA!..
ONA DA DAYANABİLİRSEK, BU KAVGAYI BİZ KAZANDIK SAYILIR... ÇÜNKÜ PARALI ASKER BUNLAR.. ÇABUK YILARLAR!
İLERİİ, KAPLANLARIM, SIRTLANLARIM!.. TEK KİŞİ SAĞ KOMAN! VURUN HAİNLERE!
62

İkinci düşman birliğinin Ağlaganlı yiğitleri bunaltacağını sezen Baybora, yukarda kalan yedek savaşçılardan bir kısmını alıp, Karaoğlan ve Orhan Beyin yardımına koştu... Köyün girişindeki kavga, görülmedik, duyulmadık bir hâl almıştı şimdi...
ELİNE SAĞLIK BAYBORA!.. VUUR!..
VUR, KARAOĞLAN!..
ÇAL KILICINI, ORHAN BEY!..
YANDIM ANAM!..
Baybora'nın önderlik ettiği taze kuvveti yanında gören Ağlaganlı savaşçılar, yeniden güçlenmiş, derman kazanmışlardı... Bozdoğanoğlu'nun ikinci tertibi de bozguna uğramakta gecikmedi...

Bir avuç köylü önünde, askerlerinin ikinci kez bozguna uğraması, Bozdoğanoğlu'nun aklını başından almıştı.. Atı üstünde ter ter tepiniyor, elde kılıç, avazı çıktığı kadar bağırıyordu...
SALDIRIN! VURUN BRE KÖPEKLER! GERİLEMEYİN! KAÇMAYIN! HEPİNİZİ DİRİ DİRİ GÖMERİM... SALDIRIN!
Geçidin ardında, tepeden kavgayı izleyen Kara Tüken, kalan otuz kişilik atlısını, bozulan düşman üzerine saldı...
HAYDİ, YİĞİTLERİM! ZAFER BİZİMDİR! KOŞUN! AMAN VERMEYİN YAĞINA*!
* Yağı, yağın: Düşman
Son otuz kişilik Ağlagan savaşçı birliği, tam bir kaplan sürüsü gibi daldı düşman içine... Zafer çığlıkları, askerlerdeki son direnme gücünü de yüreklerden söküp almıştı...
64

Karaoğlan, Baybora ve
Orhan Beyle hızını alama-
mış birkaç genç de atla-
nıp, yeni savaşçılara katı-
lınca, Emir Osman'ın kü-
çük ordusu, kurt girmiş
koyun sürüsü gibi dört
bir yana dağılıvermişti...
GELİ-
YORLAR!
KAÇALIM!..

Artık savaş
iyiden Ağlagan
köyüne gülmüş-
tü... Bozdoğan-
oğlu, kalan yüz
kişilik Çerkez
Birliğini gönder-
meyince, bozu-
lan askerler-
den kaçama-
yanlar da,
oklarla yere
cansız devril-
mişlerdi...

Savaş, Ağlaganlı yiğit köylülerin tam bir zaferiyle sonuçlanmıştı... İyice bozulan, şaşkına dönen Bozdoğanoğlu'nun askerlerini karşı tepelerin eteğine kadar kovaladılar... Zümrüt yeşili ova, bir sürü yaralı ve ölünün kanıyla şimdi hepten kızıla boyanmıştı...
BAŞARDIK, BAYBORA!.. BAŞARDIK!..
DUA EDELİM, BİR DAHA GELMESİNLER.. NE SAĞLAM ERİMİZ KALDI, NE OKUMUZ, NE KILICIMIZ... YARALILARI TOPLAYIN! HER AN YENİ BİR KAVGAYA HAZIR BEKLEYECEĞİZ...
Bozdoğanoğlu, hırsından dolanıp duruyordu... Çerkezlerin başını yanına çağırdı...
BRE, KARÇAR!.. BU NASIL İŞTİR!.. BİR AVUÇ TÜRKMENE BOYUN MU EĞECEĞİZ?
BANA DESTUR VER, AĞAM BOZDOĞANOĞLU. ZANNIM DOĞRU ÇIKARSA SABAHA HİÇ DÖVÜŞMEDEN BUNLARI AYAĞINI ÖPMEYE GETİRİRİM.

Bozdoğanoğlu, Çerkez Karçar'ın aklını beğendi, istediğini yapmasına izin verdi... Karçar, adamlarını ardına takıp, Munzur dağına doğru atını topukladı...
KARÇAR, DEDİĞİNİ YAPABİLİRSEN EĞER, SENİ BİLMEDİĞİN KADAR MEMNUN EDERİM.
Gün doğarken, Çerkezler dağın tepelerine ulaşmışlardı... Bakımlı, eğitimli beygirleri, yalçın kayalarda bir keçi çalaklığı ile seke seke yolalıyorlardı... Önde giden Karçar, çakır gözlerini kısarak, dağın karlı tepelerini, çam ormanlarının koyu yeşilliklerini, yarları, mağaraları, inceden inceye gözden geçiriyordu...

Bütün gece, güvenilir nöbetçiler sayesinde, Karaoğlan, Baybora ve Orhan Bey, kısa fakat, deliksiz bir uyku çekmişler, gün ışırken de geçidin tepesinde dipdiri yerlerini almışlardı...
BAŞLARINI NASIL SERT BİR KAYAYA VURDUKLARINI ANLADILAR DA ONUN İÇİN...
...
SALDIRMAYA PEK NİYETLERİ YOK GİBİ, BABA!..
FAKAT ÇEKİP GİTMEDİKLERİNE GÖRE BİR DÜŞÜNDÜKLERİ OLSA GEREK!
Öte yandan, Munzur'un soğuk tepelerinde...
BULDUM, KARÇAR!.. BULDUM ONLARI!.. ŞU İLERDE BİR SÜRÜ MAĞARA VAR.. İÇİNE SAKLANMIŞLAR!
ANA!..ANA!.. BU YANA GELENLER VAR! KÖYDEN DEĞİLLER!
KÖYDEN DEĞİLLER Mİ? TEZ TOPARLANIN... KAÇALIM BURADAN...
66

Ağlagan köylüleri, kadınlarını, kızlarını, çocuklarını ve dizleri tutan yaşlılarını dağdaki mağaralara saklamışlardı.. Dağlı Türklerin, bu eski savunma usullerini bilen Çerkez Karçar, adamlarıyla dağa çıkıp iz sürmüş ve mağaraları bulunca, yoksul köylüler yataklarını yorganlarını sırtlayıp yeniden kaçmaya başlamışlardı...
Fakat, çok geçmeden...
BOŞ YERE YORULMAYIN, BACILAR!.. DENKLERİ BIRAKIP ÖNÜMÜZE DÜŞÜN...
Yaşlılarını koltuklayıp, çocuklarını kundaklayıp, soluk soluğa dağın tepelerine tırmanmaya çalışırlarken, ansızın önlerine çıkan Çerkezler bütün umutlarını söndürdüler...

O gün, Bozdoğanoğlu'nun saldırmadığını gören Ağlaganlılar, akşama kadar yaralıların bakımıyla uğraştılar... Gece de, her yöne çift nöbetçi dikip, ertesi güne dinç çıkmak için erkenden uykuya yattılar...
NE HABER?..
ESKİSİ GİBİ... ARADABİR, GÜLÜŞÜP OYNAŞMA SESLERİ BURAYA KADAR GELİYOR!..
Ertesi gün, Bozdoğanoğlu'nun atlılarının önlerine kattıkları birkaç yaya ile köye yaklaştıkları görüldü...
KARAOĞLAN!..
MAHVOLDUK! GETİRDİKLERİ BİZİM KADINLARIMIZ, ÇOCUKLARIMIZ!..
Evet!.. Çerkez Karçar, dağda yakaladığı köylülerden birkaç kadın ile çocuğu, elleri bağlı önüne katmış getiriyordu... Öteki köylüler arkada rehin kalmışlardı...

GÖZÜ DÖNMÜŞLER BAYBORA'NIN SÖZLERİNE KULAK ASARLAR MI?

Emir Osman adına Ağlaganlılardan vergi almaya giden Karaoğlan, onların bir haksızlığa kurban olduklarını görmüştü. Urfa Emirine karşı, Ağlaganlıların yanında direnişe geçti. Fakat emirin adamları, köyün kadınlarını, çocuklarını, yaşlılarını yakalayarak Ağlaganlıları zor duruma soktular.

Baybora, Karaoğlan, Orhan Bey ve Kara Tüken, köylülerin gözyaşları arasında yardan inip bekleyen askerlerin yanlarına vardılar...
Karçar'ın bir işareti üzerine Bozdoğanoğlu da köylüleri serbest bıraktı...
Baybora ile Karaoğlan'ın ağzını bıçak açmıyordu... Kara Tüken'le, Orhan Bey, köylü kadınlarının bağrışarak köye koşmalarını yaşlı gözlerle izlediler...
KÖYÜM İÇİN CANIM FEDA OLSUN... AMA KAHBECE BİR OYUNA KURBAN GİTMEK ÇOK ACI..!
İKİŞERLE KOL... ÜÇ AT BOYU GERİDEN, İLERİİİ..!
73

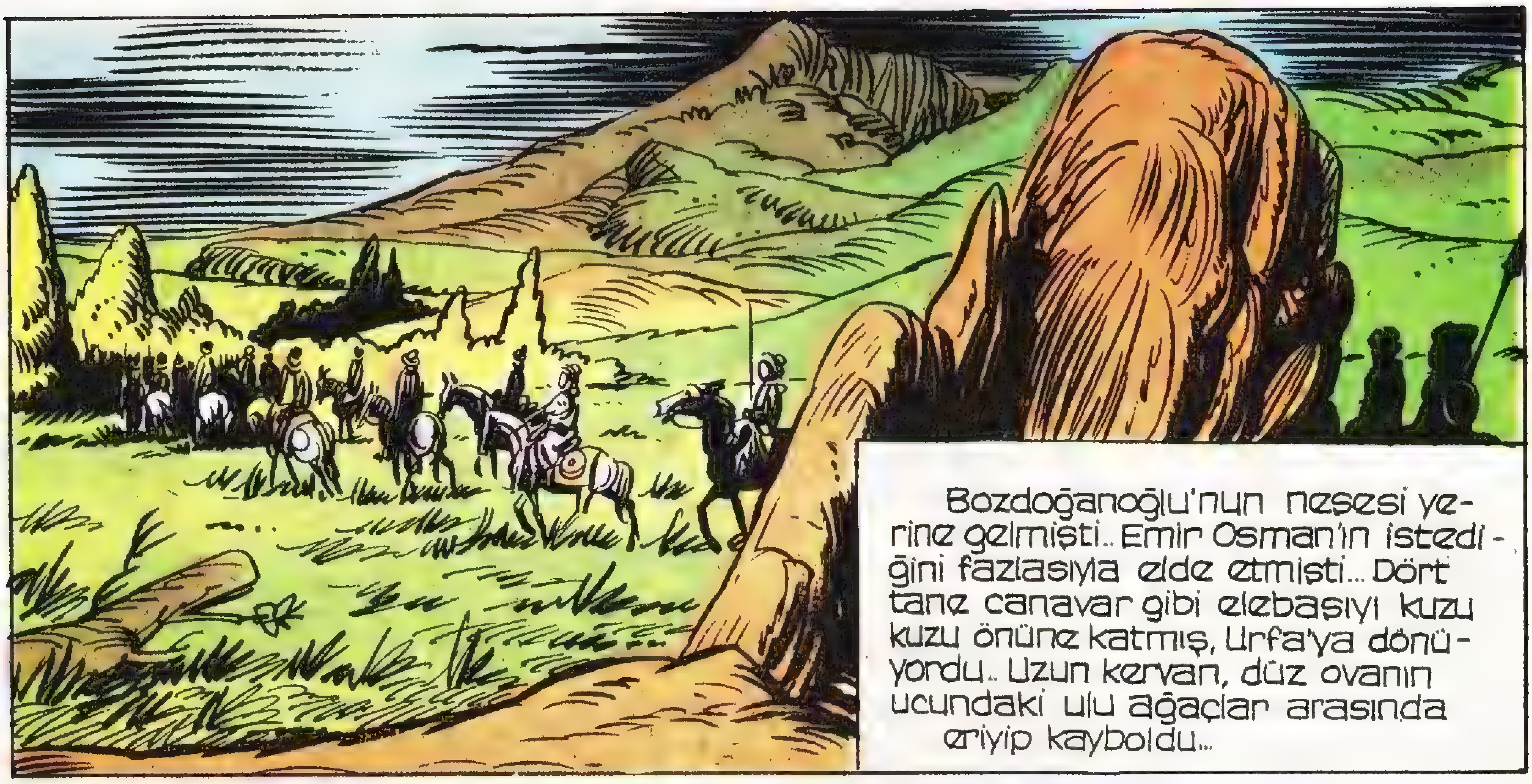
Bozdoğanoğlu'nun nesesi yerine gelmişti.. Emir Osman'ın istediğini fazlasıyla elde etmişti... Dört tane canavar gibi elebaşıyı kuzu kuzu önüne katmış, Urfa'ya dönüyordu.. Uzun kervan, düz ovanın ucundaki ulu ağaçlar arasında eriyip kayboldu...

Aynı gün, Urfa'nın doğu kapısından içeri görülmedik bir gelin alayı giriyordu.. Tüm Urfa halkı sokaklara dökülmüş, damları duvarları silme doldurmuştu...

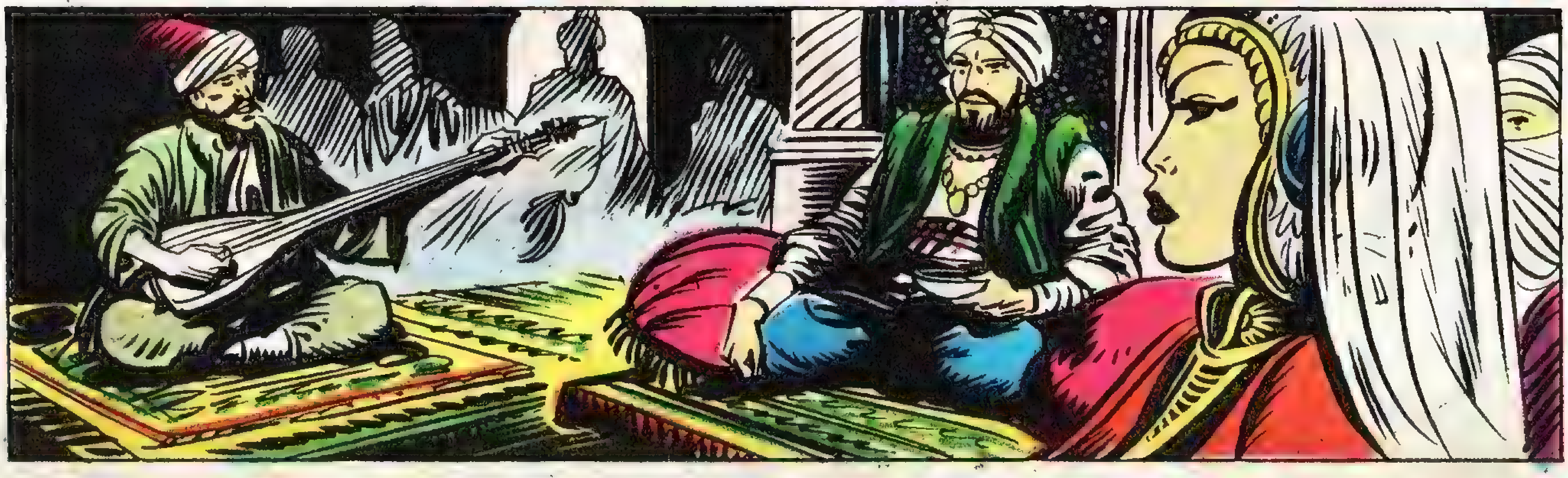

Emir Osman, Nevbahar Sultanı görünce aklını yitirecek gibi oldu... Bu kızın güzelliği üstüne çok şey işitmişti ama, bu kadarını düşünememişti.. Hemen görülmedik bir şölen verdi, ozanlar, âşıklar, Nevbahar Sultanı övmede yarışırken, yoksul halk bir doyası yedi, içti, eğlendi...

Müstakbel gelinin şerefine kurbanlar kesilir, halk sokaklarda gece gündüz oyunlar oynar, eğlenir-ken, Nevbahar Sultan da, Emir Osman'ın düzenlettiği avlarla oyalanı-yor, çevreye ısınmaya çalışıyordu...
Bu avlardan birinde, Emir Osman'ın yırtıcı ve avcı doğan kuşlarını uçuran kuşçubaşını kırbaçladığını gören genç kız, hemen atını o yana sürdü...
BENİM İÇİN BAĞIŞLA EMİRİM...
HAYIR!.. BU EDEPSİZİN, KUŞU NE ZAMAN SALACA-ĞINI ÖĞRENMESİ İÇİN BİR GÜZEL DAYAK YEMESİ GEREK!..

Emir Osman, Nevbahar Sultanı duymamış gibi kırbacını zavallı doğancının başına aralıksız indirmeye devam ediyordu...
BENİ DİNLEMEDİ BİLE!.. BU ADAM BİR DELİ!.. ÇILGININ BİRİ!..
Afgan prensesi atını topuklayıp saraya doğru uzaklaştı...
NEVBAHAR SULTAN NEREDE?..
SARAYA DÖNDÜ EFENDİMİZ... PEK ÖFKELİ GÖRÜNÜYORDU!..
77

Sarayda odasına çekilen prenses, Afganistan'a dönmek için hazırlığa başlamıştı bile...
PEKİ, ÖYLE OLSUN.. AMA, BEN BU CANAVARIN KARISI OLMAM... BUNU DA AKLINIZA KOYUN...
ETME SULTANIM... ÜÇ GÜNE KADAR BABAN, HÜKÜMDARIMIZ EFENDİMİZ DE GELECEK.. ONUN DA DÜŞÜNCESİNİ ALALIM...
Hemen o sırada sarayın kapıları açıldı, Bozdoğanoğlu'nun askerleri, esirlerle birlikte içeri girdi...
Emir Osman, prensesi düşünürken, adamlarından biri huzura girdi...
BOZDOĞANOĞLU KULUNUZ ASİ KÖYLÜLERLE BİRLİKTE DÖNDÜ, EFENDİMİZ...
KİM ?.. HAA !.. BEKLESİN... ESİRLERİ KÜÇÜK AVLUDA TUTUN... UZAKTAN BİR GÖREYİM...
78

Emir'in gelmesini beklerken Kara Tüken derin düşünceler için- de bunalmıştı...
BAKALIM, EMIR OSMAN, ORHAN'IN İKİZ KARDEŞİ OLDUĞUNU ANLAYACAK MI? KAN ÇEKERSE ANLAR... O ZAMAN NE OLACAK?
Neden sonra Emir Os- man balkonda göründü ve ilgisiz bakışlarla esir- leri ve Karaoğlan'ı şöyle bir süzdü... Aklı belli ki başka yerdeydi...
BEKLETMEDEN KAFALARINI KESİP MIZRAĞA GEÇİRİN VE ŞARDA İBRET İÇİN DOLAŞ- TIRIN...
Kara Tüken Emir'in buyruğunu olduğu gibi duymuştu...
BENİ DİNLE EMİRİM... BU SARAYIN ESKİ BİR KOLAĞASI OLARAK, ÖLME- DEN ÖNCE SENİNLE YALNIZ KALIP KONUŞMAK İSTERİM...

SANA AYIRACAK VAKTİM YOK... NE SÖYLEYECEKSEN ORADAN SÖYLE, İHTİYAR...
SÖYLEYECEKLERİM YALNIZ SENİ İLGİLENDİREN ŞEYLER.. SONRA VİCDAN AZABI ÇEKMEK İSTEMİYORSAN ŞU SON İSTEĞİMİ YERİNE GETİRMELİSİN...
Bir odada sağır ve dilsiz nöbetçilerle başbaşa kaldıkları zaman, Kara Tüken, Orhan Beyin kim olduğunu söyledi...
BİZE NE İSTERSEN YAP... AMA O SENİN ÖZ KARDEŞİNDİR.. ONUN KANINA GİREMEZSİN...
BENİ BU MASALA İNANACAK KADAR APTAL MI SANDIN, A KOCA BUNAK!
SİZİ DOĞURTAN EBE, HALEN YAŞIYOR.. ŞAM YAKINLARINDA BİR KÖYDE... O SANA HERŞEYİ İSPAT EDER...
YALAN DA OLSA, İLGİ ÇEKİCİ BİR HİKAYE!.. O EBEYİ BULUP BURAYA GETİRİNCEYE KADAR ARKADAŞLARIN ZİNDANDA REHİN KALACAK... ÜÇ GÜN İÇİNDE DÖNMEZSEN, İŞKENCE İLE ÖLECEKLER... HAYDİ!

Kara Tüken, hemen Şam'a doğru yola çıktı... Karaoğlan, Baybora ve Orhan Beyi ayrı ayrı kulelerdeki hücrelere tıktılar...
CESARET OĞULLAR!.. EPEYİ ZAMAN KAZANDIK...
Emir Osman'ın beyni karıncalanmıştı bir kere... Geceyi bekleyemedi... Hemen, Orhan Beyin kapatıldığı kuleye çıktı...
YA İHTİYARIN DEDİKLERİ DOĞRUYSA... OLACAK ŞEY DEĞİL AMA!..
Orhan Bey hücresinde sakin, zincire vurulu bekliyordu.. Emir Osman'la gözgöze geldiler... Emir, iliklerine kadar ürperdi...
EVET!.. ÇOK BENZİYOR!.. BİR SAKALI OLSA BENDEN AYIRD EDİLMEYECEK!..
Odasına çekildi... Bir koca sürahi hurma şarabını kısa zamanda bitirdi... İkinci sürahiye başladığı zaman aklından türlü kötülükler peşpeşe geçmeye başladı...
İYİ Kİ İHTİYAR BUNU HERKESİN İÇİNDE SÖYLEMEDİ!.. GELİR GELMEZ, EBEYİ DE, ONU DA BOĞDURURSAM, BU İŞ KAPANIR BİTER...

Üç gün dolmadan Kara Tüken, ebe kadınla döndü geldi.. Osman kadını hemen zindana indirdi...
AYIRDEDİLMENİZ İÇİN İKİNCİ DOĞANIN OMUZ BAŞINA İĞNE İLE İKİ NOKTALI BİR DÖVME YAPMIŞTIM.. İŞTE.! EVET... BU SENİN ÖZ VE İKİZ KARDEŞİN ORHAN'DIR...
SAĞOL, EBE KADIN.. BANA ÇOK BÜYÜK İYİLİK YAPTIN.. BUNU ÖDEYECEĞİM..
BU CADIYI HEMEN GÖTÜRÜP BOĞSUNLAR! ŞU ÇÜRÜMÜŞ BEDENİ SÜRÜKLEMEKTEN KURTARMAKLA BEN DE ONA BİR İYİLİKTE BULUNAYIM...
NEE? EMİR OSMAN BENİM KARDEŞİM HA? BU NASIL İŞ? DOĞRUYSA, BUNDAN NASIL HABERİM OLMAZ? KARA TÜKEN, BUNU BENDEN NEDEN SAKLADIN?
BABANIZ EMİR MELİK'İN BANA BUYRUĞU ÖYLEYDİ, OĞLUM...
İKİ KARDEŞ İLERDE POST KAVGASINA KALKIŞIRLAR, YURTTA İKİLİK ÇIKAR, KARDEŞ KANI DÖKÜLÜR... BİRİNİ SEÇELİM, ÖBÜRÜ ADSIZ KALSIN, DEDİ.! OSMAN'I KENDİ ALIP, SENİ BANA VERDİYDİ.!
BU ACIKLI MASALLARI BAŞKASINA SAKLA, İHTİYAR.!
OYUNU BIRAKALIM, AZİZ KARDEŞİM.. VERGİ BAHANESİYLE HALKI AYAKLANDIRDIN, SANCAĞIN ORDULARINA BAŞKALDIRIP, CANLARA KIYARAK YERİME GEÇMEYE KALKTIN.. BUNUN CEZASINI BİLİRSİN DEĞİL Mİ?
ASLINDA SENİ BİR ÇUVALA KOYDURUP TOPUZLARLA VURARAK, SOYLU KİŞİLERE HAS BİR ÖLÜMLE CANINI ALMAM GEREKİR AMA, BEN ÖYLE YAPMAYACAĞIM...
BİR KARDEŞ KATİLİ OLMAK BANA YAKIŞMAZ... FAKAT, SENİ ÖYLE BİR YERE KAPATACAĞIM Kİ, DÜNYAYLA İLİŞKİN KALMAYACAK.!
82

ALLAH KORKUSU OLMAYANIN ELİNE DÜŞEN NE OLUR ?!!

KARAOĞLAN - Demir Maske

Urfa Emiri Osman Bey, vergi vermedikleri için Ağlaganlılar üzerine asker göndermiş, adamları da Karaoğlan ve Baybora ile köyün ileri gelenlerinden Orhan Bey ve Kara Tüken'i esir alıp şara dönmüştü. Kara Tüken, Orhan Beyin, emirin ikiz kardeşi olduğunu açıklayınca, Emir Osman onu, başına geçirttiği bir demir maske ile zindana kapattı.

Öz kardeşi, yedi kat yerin altında, mezardan beter bir hücrede, deli zindancının yerli-yersiz dayakları altında çıldırmak üzereyken, Osman Bey hisarın kale içi denen bölmesinde, komşu illerden gelen, değersiz, yararsız, hangi dinden ve ulustan olduğu belirsiz kişilerle çılgınca eğleniyordu.. Kardeşini zincire vurmakla, bir devlet sorununa akıllıca bir çare bulduğu kanısındaydı...

Dayanılmaz sıkıntılarla dolu günler birbirini kovaladı... Orhan Bey'in durumu iyiden kötülemişti... Yoksul, aklını yitirmek üzereydi... Birbirini tutmaz laflar ediyordu...
KES ARTIK AĞLAMAYI, KARA TÜKEN... ÜZÜLMEKLE ELİMİZE BİR ŞEY GEÇMEZ... BU DURUMA DÜŞMEMİZİN SORUMLUSU SEN DEĞİLSİN...
OSMAN'IN İKİZ KARDEŞİ OLDUĞUNU SÖYLEMESEYDİM KEŞKE... BELKİ ÖLMÜŞTÜ AMMA, ORHAN'IM BU SIKINTILARI ÇEKMEMİŞ OLACAKTI...
NEYİN VAR, KARAOĞLAN?.. OTURSANA!.. YOKSA SEN DE Mİ DİRENCİNİ YİTİRMEK ÜZERESİN?..
TAM TERSİ, BABA... ZİNCİRİMİN ÇİVİSİ BENİM İNADIMA YENİK DÜŞMEK ÜZERE... ONU YERİNDEN BİR SÖKTÜM MÜ...
ELİNİ ÇABUK TUT!.. ZİNDANCININ ÇORBA GETİRME ZAMANI!..
SENİN KULAĞIN AYAK SESLERİNDE OLSUN... GALİBA BAŞARIYORUM!
86

Kapatıldığı, havasız, nemli hücre yetmezmiş gibi, bir de başına geçirilen ağır demir maske, Orhan Bey'i deli ediyordu...
ZİN-DAN-CIIIIII!
HUH!
BOĞULUYORUM! SAKALLARIM BOĞACAK BENİ!.. ALLAH RIZASI İÇİN ŞU DEMİR KÜLÇEYİ BİR SOLUK İÇİN ÇIKARIN... BOĞULACAĞIM! HEEY, ZİNDANCI!
Zindancı Zeyno'nun en kızdığı şey, bir şeyler yerken rahatsız edilmekti...
KOCAKARI!.. BÜTÜN ETLERİ YEDİN.. SAKIN ÇORBAMI DA İÇMEYE KALKMA... BEN ŞİMDİ GELİRİM.. HEH, HEH, HEH!
AH!
YALVARIRIM ÇIKAR ŞU BAŞLIĞI... BİR SOLUK İÇİN!
ÇORBAMI BİLE AĞIZ TADIYLA YEDİRMEYECEKSİN BANA DEMEK! AL ÖYLEYSE!..
87

YETEER!.. BİR DAHA BAĞIR-MAYACAĞIM... YETER, ZİNDANCIBAŞI!..
ÇORBAMI İÇERKEN İNLE-MEK BİLE YOK DEMİŞTİM SANA... AL BİR DAHA!..
O sırada bitişik hücrede...
HAYDİ, KARAOĞLAN!..
ÇİVİ OYNADI!.. ÇIKACAK AMA BİLEĞİMDE HAYIR KALMADI!.. KESİL-DİM... BİRAZ DAHA ZORLAYABİLSEM!..
ÇORBAMI DÖK-TÜN HA!.. SENİ ŞIRFINTI!..
AMMA, KORKMA!.. DÖVMEM SENİ, KIYA-MAM SANA!
Zindancı, kedisini sevmeye giderken, bitişik hücrenin kapısı önünden geçiyor-du ki ansızın...
AMAN KAÇIRMA ELİNDEN!.. ANAH-TARLARI ALALIM...
ELİM BİLEĞİMDEN KO-PAR BELKİ, AMMA ONU GENE BIRAK-MAM, KORKMAYIN!
TAMAM!.. ŞİMDİ SİZİ DE KURTARA-BİLİRİM ARTIK...
88

Duvardaki kalın zincirlerden kurtulur kurtulmaz, hemen Orhan Beyin yardımına koştular. Zavallı, sık sık gördüğü rüyalardan birinde sanıyordu kendini...
KARA TÜKEN!.. BAYBORA!.. NASIL KURTULDUNUZ?.. DOĞRU MU BU?.. YOKSA GENE...
ORHAN, OĞLUM!.. YİĞİDİM!.. SAKİN OL!.. HEP KURTULACAĞIZ...
BAYBORA!.. BIRAK, KOLUM BEDENİM DUVARA KAYNASIN İSTERSE... AMA, KULUN OLAYIM ŞU DEMİR CENDEREYİ ÇIKAR BAŞIMDAN!.. BOĞULUYORUM!..
BU BAŞLIĞI ZORLAYAMAYIZ... ORHAN'I YARALARIZ!.. ANAHTAR İSTER!..
ANAHTAR DA EMİR OSMAN'DA!.. BURADAN SARAYA GİDEN GİZLİ BİR YOL VARDI.. BİR HATIRLAYABİLSEM!..
Emir Osman, her geceki gibi, gene yemiş içmiş, üç gözdesi ile odasına çekilmiş ve sonra da deliksiz bir uykuya dalmıştı...
Sivri ucu bir çelik gırtlağına tırnak ucu kadar girerek, Emir'i derin ve rüyasız uykusundan uyandırdı...

SEN!.. ORHAN!.. HAYIR, HAYIR!.. BU İMKANSIZ... RÜYA GÖRÜYORUM BEN!..
SUS!.. SESİNİ ÇIKARMA!.. YATAKTAN ÇIK... AYAĞA KALK!..
ORHAN!.. KARDEŞİM!.. BENİ BAĞIŞLA, SANA ÇOK KÖTÜ DAVRANDIM AMMA...
ANAHTARI VER!..
AL!.. ONU ATMADIM... ÇÜNKÜ SENİ YARIN SERBEST BIRAKMAYI DÜŞÜNÜYORDUM... HATAMI ANLAMIŞTIM!..
BANA NE YAPACAKSINIZ?
HİÇ BİRŞEY!.. SADECE YER DEĞİŞTİRECEĞİZ!..
NE?!
HAYIR!.. BAĞIŞLA BENİ, ORHAN!.. SEN BENİM ÖZ KARDEŞİMSİN!..
BUNU ÖNCE SÖYLEMELİ İDİN!..
AAH!
Karaoğlan ve Baybora, demir başlığı çıkarınca Orhan Bey, bir iki derin nefes aldı ve Kara Tüken'in kucağına yaslanıp sevinçten ağlamaya başladı...
TOPARLAN, ORHAN... İŞİMİZ BİTMEDİ DAHA!..

Karaoğlan hemen Orhan Beyin sakalına biçim verirken Kara Tüken ve Baybora da, demir başlığı baygın Emir'in başına geçirip kilitlediler...
ARTIK EMİR OSMAN OLDUĞUNU SAKIN UNUTMA!..
HEP BU ANI DÜŞÜNMÜŞTÜM, KARA OĞLAN... UNUTUR MUYUM HİÇ!
Neden sonra, zindanda...
NE OLDU BANA BİRDEN!.. ŞARAP VURDU DESEM... ÖYLE GÜZEL ŞARABIN BURADA İŞİ NE?.. YOKSA HÜCREDEKİ DELİ Mİ KURTULDU?.. BİR BAKAYIM!..
ZİNDANCI!.. ZİNDANCI!.. ÇABUK ÇIKAR BENİ!.. BEN EMİR OSMAN'IM ANLADIN MI?..
ANLAMAZ OLUR MUYUM!.. HEMEN GELİYORUM!..
SEN EMİR OSMAN İSEN BEN DE HARUN REŞİD'İM!.. HAH, HAH, HAH!..
Ve zindancı ucu kurşunlu kamçısını acımadan aralıksız, olanca gücüyle Emir Osman'ın gövdesine indirmeye başladı...
AAH!
ZİNDANCI!.. DUR, VURMA!.. DİNLE BENİ... SENİ ZENGİN EDECEĞİM... VURMA!..
DAHA KONUŞUYORSUN, HA?.. AAL!..
91

Sabah gün iyice ilerleyince, Emir Osman'ın cariyelerinden biri, Orhan Beyi uyandırdı...
EFENDİMİZ... TEMBELLİK YETER! NEVBAHAR SULTANI GENE KÜSTÜRÜRSENİZ, SONRA GÖNLÜNÜ ALAMAZSINIZ...
HİÇBİRŞEY HATIRLAMIYORUM! GALİBA YAŞLANMAYA BAŞLADIM.. SÖYLE BAKALIM, BUGÜN NELER YAPACAKTIM?
NEVBAHAR SULTAN İLE ÇAMLIĞA ÇIKACAKTINIZ... ONUNLA BARIŞMANIZIN ŞEREFİNE DÜN GECE DÖRT TESTİ ŞARABI İÇERSENİZ, TABİİ HERŞEYİ UNUTURSUNUZ BÖYLE!
TAMAM! O MUTLU ANI NASIL UNUTTUM! GİT, HERKESE DUYUR... BUGÜN KİMSE BENİ MEŞGUL ETMEYE KALKMASIN...
NE O? NİYE BAKIYORSUN ÖYLE?
NEVBAHAR SULTANIN SEVDASI SİZE YARADI EFENDİMİZ...
cariye çıkınca...
BAŞARDIK GALİBA, KARAOĞLAN!
EVET, ORHAN BEY... EMİR OSMAN OLMADIĞINI, ONUN KOYNUNA GİREN BİR KADIN BİLE ANLAMADIKTAN SONRA...
Biraz sonra kapı vuruldu ve...
Emir Osman'ın başveziri, saraydan dört subayla içeri girdi.. Urfa emirini Karaoğlan'la başbaşa görünce şaşkınlıktan donakaldı...
92

Orhan Bey, hemen kendini toparladı ve kim olduklarını bilmediği gelenleri, yuvarlak bir lafla karşıladı...
BEN ÇAĞIRMADAN İÇERİ GİRMENİZİN BİR SEBEBİ OLSA GEREK!..
DÜN AKŞAM ŞÖLEN BİTERKEN BANA, SABAH BULUŞALIM VE ZİNDANDAKİLERİN İŞİNİ BİTİRELİM DEMİŞTİNİZ!..
OYSA, GÖRÜLÜYOR Kİ, SİZ BU İŞİ BİZİMLE DEĞİL DE, ZİNDANDAKİLERLE GÖRÜŞÜP HALLETMEK ÜZERESİNİZ!..
BENİ BAĞIŞLAYINIZ, EFENDİMİZ.. AMA, SİZİN GERÇEKTEN EMİR OSMAN OLDUĞUNUZ ANLAŞILINCAYA KADAR BAZI TEDBİRLER ALMAK ZORUNDAYIM...
GOONG
Başvezir, hemen odanın bir köşesinde duran gonga gitti ve topuzu alıp olanca gücüyle vurmaya başladı...
Karaoğlan, havada bir kaplan gibi süzülerek uçtu, ikinci vuruşu yaptırmadan, Başvezirin tokmağını ve cılız boynunu yakaladı...
ORHAN BEY! KAPIYI TUT!..
ASKERLER SALDIRIN! BU EMİR OSMAN DEĞİL!..
93

Bir topuzla Başvezirin sesini kesen karaoğlan, hemen Orhan Beyin yardımına koştu...
AH!
BU İKİSİ TAMAM, ORHAN BEY!..
Biraz sonra saraylılar, bir daha konuşamayacak hale gelmişlerdi...
BUNLARI SAKLAYALIM... ŞİMDİ GONG SESİNİ DUYAN MUHAFIZLAR BURAYA DOLACAK...
ONLARI DA ATLATMAK İÇİN BİR LAF BULMALI!..
EFENDİMİZ... GONGA VURULDUĞUNU DUYDUK!..
Hemen sonra...
EVET!.. NE OLDUĞUNU SONRA AÇIKLAYACAĞIM... SEVİNDİRİCİ BİR OLAY ŞEREFİNE, DOKUZ GÜN DOKUZ GECE ŞENLİKLER DÜZENLENMESİNİ, KURBANLAR KESİLMESİNİ, HALKIMA PARA VE YİYECEK DAĞITILMASINI İSTİYORUM... HAYDİ, HEMEN!..

Halk, sokaklara dökülüp, yer içer eğlenirken, Orhan Bey de, kendisini şaşkın bakışlarla süzen Nevbahar Sultanın güzel yüzüne, küçük ağzına, beyaz tenine bakıp, rüyada olup olmadığını anlamak için gizlice koluna buduna çimdik atıp duruyordu...
GÖZLERİME İNANAMIYORUM!.. SİZ BÖYLE İNCE, ZARİF, KADINDAN ANLAYAN, GÜZEL KONUŞAN BİRİYDİNİZ DE, O YAPTIĞINIZ KABALIKLAR NE İÇİNDİ?..
ŞAŞKINLIKTAN NE YAPTIĞIMI BİLİYOR MUYUM BEN!. ÖYLESİNE GÜZELSİN Kİ!..
BU DOKUZ GÜN ŞENLİK BULUŞU DA ORHAN BEYİN İYİ BİR YÖNETİCİ OLACAĞINA İŞARETTİR.. KUTLU OLSUN...
BU ŞENLİĞİ İYİ AKIL ETMİŞ BİZİM OĞLAN... DOKUZ GÜN İÇİNDE BÜTÜN KARIŞMIŞ İŞLERE BİR ÇÖZÜM YOLU BULURUZ ELBET!..
BİZİM KARAOĞLAN NEREYE KAYBOLDU?..
Sarayın tavlasında, seyis kılıklı bir genç, güzel bir atın akıtmalı alnını, parlak kara gözlerini öpüp duruyordu...
SENİ UNUTTUM MU SANDIN, KARA DONLU YAĞMUR'UM BENİM!.. YER YARILSA, GÖK KUBBE ÇÖKSE, SENİ YAD ELLERE BIRAKIR MIYIM HİÇ!..
HOŞÇA KAL URFA SARI!. ORHAN BEY!. KARA TÜKEN!..
son

ASYA KAPLAN'I
GERİ DÖNDÜ...

9 786056 172236

VEFALI

1908

TEKSAS
NATAN NEVER
MISTER NO
TEX
ZAGOR
KEN PARKER
TOMMIKS
kaptan SWING
NIK RAJDER
DYLAN DOG
MARTIN MYSTÈRE
Flash Gordon